

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΜΙΑ ΑΔΙΚΙΑ

Ίδιωτικός υπάλληλος, υπηρετών εν τῷ Νομῷ μας διατυπώνει ἐν ἐπιστολῇ, τὴν ὁποίαν ἀπέστειλε πρὸς ἡμᾶς τὸ παράπονον, ὅτι ἡ τάξις τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Κράτους ὑπηρετούντων ἰδιωτικῶν υπαλλήλων ἀδικεῖται, κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ μισθοῦ των, ὅστις ὀρίζεται διὰ τῆς οἰκείας συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας κατὰ 10 ο) ἢ 15 ο) κατώτερος τοῦ μισθοῦ τῶν εἰς τὰς μεγάλας πόλεις ὑπηρετούντων συναδέλφων των καὶ προβαίνει εἰς τὰς ἐξῆς σχετικῶς παρατηρήσεις:

Ὁ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ διαβίων υπάλληλος προμηθεύεται τὰ διάφορα εἶδη ἐνδύσεως καὶ ὑποδύσεως τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ εἰς τιμὰς κατὰ πολὺ ἀνωτέρας ἐκείνων, εἰς τὰς ὁποίας ἀγοράζουσι ἐκ τοῦ πλήρως διοργανωμένου ἐμπορίου οἱ συναδέλφοί του τῶν μεγάλων πόλεων, ὅταν, μὴ εὐρίσκων τοιαῦτα εἰς τὸ μικρὸν χωρίον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐργάζεται, δὲν ἀναγκάζεται νὰ ταξειδεύῃ πρὸς τὴν πλησιεστέραν μεγάλην πόλιν διὰ νὰ τὰ προμηθευθῇ ἐπιβαρυνόμενος διὰ τῶν δαπανῶν τοῦ ταξιδίου.

Ἐξ ἑτέρου ἡ ἐκπαίδευσις τῶν τέκνων του, τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦται νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὸν μακρὰν τοῦ χωρίου του κείμενον τόπον τῆς ἑδρας τοῦ Γυμνασίου, ἀπορροφᾷ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ μισθοῦ του καὶ ἀπαιτεῖ δεκαπλασίαν δαπάνην ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν ὑποβάλλεται, διὰ τὸν λόγον αὐτόν, ὁ εἰς τὰς μεγάλας πόλεις ὑπηρετῶν συνάδελφός του. Προκειμένου δὲ περὶ τῆς πανεπιστημιακῆς ἐκπαίδευσως οὐδὲ λόγος δύναται νὰ γίνῃ περὶ ἀντιμετωπίσεως ταύτης καὶ διὰ τῆς θυσίας ἔστω ὀλοκλήρου τοῦ μισθοῦ του. Μόνον ἐὰν ὑπάρχει κάποιον σπιτάκι ἢ κάποιον κτηματάκι γενικῶς καὶ θυσιασθῇ θὰ γίνῃ ἐπισημῶν τὸ παιδί του.

Ὡσαύτως πολὺ βαρύτεραι εἶναι αἱ χάριν τῆς υγείας τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του δαπάναι, ἰδίᾳ εἰς περιπτώσεις σοβαρῶν ἀσθενειῶν, καθ' ἃς ὑποχρεοῦται καὶ πάλιν νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν διαθέτουσαν τὰ μεγάλα νοσοκομεία καὶ τὰς διαφόρους κλινικάς, τοὺς εἰδικούς ἰατροὺς καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ σύγχρονα ἐπιστημονικὰ μέσα, μεγάλην πόλιν διὰ νὰ μὴ χάσῃ τὸ ἀσθενοῦν προσφιλὲς πρόσωπον.

Ἀντιθέτως οἱ συνάδελφοί του τῶν μεγάλων πόλεων προμηθεύονται ὅλα τὰ εἶδη τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν συντήρησιν τῶν οἰκογενειῶν των εἰς πολὺ κατωτέρας τιμὰς, τὰς ὁποίας ἐξασφαλίζει τὸ πλήρως ἐν αὐτοῖς ὀργανωμένον ἐμπόριον, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ αὐτῶν

τῶν στοιχειωδωστέρων εἰδῶν διατροφῆς περὶ τῶν ὁποίων ἐπικρατεῖ ἡ πλάνη, ὅτι εἶναι εὐθηνὰ εἰς τὸ χωρίον, ἐνῶ πρᾶγματι ταῦτα ἢ ἀκριβότερα εἶναι ἢ λίαν δυσχερῶς ἀνευρίσκονται, μὴ ὑπαρχουσῶν ὀργανωμένων ἀγορῶν εἰς τὴν Ὑπαίθρον, ἀναρπαζομένων δὲ ὑπὸ τοῦ χονδρικοῦ ἐμπορίου, χάριν τῶν μεγάλων πόλεων.

Τὸ Γυμνάσιον καὶ αὐτὸ τὸ Πανεπιστήμιον εἶναι «στὰ πόδια του», κατὰ τὴν λαϊκὴν ἔκφρασιν, ὡς ἐπίσης τὸ Νοσοκομεῖον καὶ ἡ Κλινικὴ. Πληθὺν δ' ἄλλων πλεονεκτημάτων ἐμφανίζει ἡ ζωὴ του, ἀπότε τῆς πλευρᾶς τῆς ψυχαιωτικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς γενικωτέρας μορφώσεως, παρεχομένων πρὸς τὸν λαὸν τῶν πόλεων δωρεὰν διὰ διαφόρων διαλέξεων ἐλευθέρως εἰς πάντας εἰσόδου κλπ. ἢ ἐναντι ἀσημάντου δαπάνης.

Αὐτὰ περίπου παρατηρεῖ ὁ φίλος τοσ αὐτὸς ἰδιωτικὸς υπάλληλος, ὁ ὁποῖος δὲν παρέλειψε νὰ καταγγείλῃ τὴν ἀδικίαν καὶ νὰ ἐκθέσῃ τὰς λίαν ὀρθὰς ἀπόψεις αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ Νομῷ μας συναδέλφων του πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Ὁμοσπονδίας Ἰδιωτικῶν υπαλλήλων καὶ τοὺς Βουλευτάς μας κ.κ. Βασίλειον Βασιλικὸν καὶ Λυσίμαχον Σαραφιανόν.

Νομίζομεν, ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν ὀρθότητά των καὶ νὰ μὴ διαπορήσῃ καὶ διερωτηθῇ διὰ τίνα λόγον προσγίνεται ἡ ἀδικία αὐτῆ πρὸς τοὺς ἰδιωτικοὺς υπαλλήλους τῆς Ἐπαρχίας:

Ἄπλουστατα. Ἡ πόλις τὰ ὀφθαλμίζει ὅλα καὶ ὡς εἶναι εὐνόητον κατὰ τὰ συμφέροντά της. Ἡ Ἐπαρχία ἀδικεῖται εἰς ὅλα. Θὰ ἔλεγε τις ὅτι τὸ Κράτος εἶναι Κράτος πρῶτον τῶν Ἀθηνῶν, δευτέρου τῆς Θεσσαλονίκης, τρίτον τῶν λοιπῶν πόλεων καὶ τελευταῖον τῆς Ὑπαίθρου ἢ μᾶλλον καθόλου τῆς Ὑπαίθρου, πρὸς τὴν ὁποίαν συμπεριφέρεται γενικῶς, ὡς ἐὰν ἦτο ξένον Κράτος ἐξ οἴκτου, παρέχον καὶ πρὸς αὐτὴν κάποιαν προστασίαν, ἐνῶ ἐκ τῆς Ὑπαίθρου κυρίως ἀντλεῖ καὶ τὴν ὀλικὴν καὶ τὴν ἠθικὴν δύναμιν του.

Ὅλα σχεδὸν διὰ τὰς Ἀθήνας, ὀλίγα διὰ τὴν Θεσσαλονικὴν καὶ ὅ,τι περισσεύει διὰ τὴν Ἐπαρχίαν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀντιμετωπίζονται τὰ πάντα. Οὕτω καὶ εἰς τὸ προκείμενον θέμα. Ὁ ἐργαζόμενος εἰς τὴν Ὑπαίθρον ὑποτιμᾶται, ἐνῶ προσφέρει τὰς αὐτὰς ἀκριβῶς ὑπηρεσίας καὶ μάλιστα συνήθως ὑπὸ δυσχερεστέρως συνθήκας, ἔχει τὰς αὐτὰς ἰκανότητας, τὰ αὐτὰ γενικῶς προσόντα. Ἀλλὰ...εἶναι ἐπαρχιώτης, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν...ἀπόπαιδον!

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΙ ΠΑΡΗΓΟΡΙΑΙ

Κουρασμένος ἀπὸ τὴ δουλειὰ τῆς ἡμέρας ἐπέστρεψε στὸ φτωχικὸ του ἑνας Ἑβραῖος καβαλάρης. Ἐπεσε στὰ χέρια ἐνὸς ληστοῦ. Τοῦ ἔκλεψε ὄχι μόνον τὰ χρήματά του, ἀλλὰ καὶ τὸ ζῶον καὶ τὰ ρούχα του. Ἐπειδὴ δὲ, ὡς φαίνεται, ἐπρόβαλε κάποιον ἀντίτασι, τὸν ἐπλήγωσε καὶ τὸν ἄφησε στὸ δρόμο ἡμιθανῆ.

Ἄν καὶ σὲ ἀθλία κατάστασι, παλεύοντας μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου, διετρεῖ τὰς αἰσθήσεις του. Περιμένει πὸς κάποιος θὰ περνοῦσε νὰ τὸν λυπηθῆ καὶ νὰ τὸν σώσῃ. Πέρασε ἑνας ἱερωμένος, ἀλλὰ μόνον λόγια εἶχε νὰ τοῦ ἀπευθύνῃ. Δὲν ἔκαμε τίποτε στὴν τόσο δύσκολη στιγμὴ τῆς ζωῆς του. Ἄχ, πὼς θὰ χάρηκε μόλις εἶδε τὸν Ἑβραῖο ἐν τῷ ἱερωμένον νὰ τὸν πλησιάζῃ. Ἐβραῖος ἦσαν καὶ ἐκεῖνος. Ἡ χαρὰ τῆς προσδοκίας του ὅμως μετεβλήθη σὲ ἀπογοήτευσιν, μόλις ὁ ἱερωμένος τὸν πλησίασε. Σὲ τέτοιες στιγμῆς φαίνεται ἡ θεία κλήσις τῶν ἀνθρώπων. τίς στιγμῆς πού χρειάζονται ἔργα καὶ ὄχι μόνον λόγια. Ἡ παρηγοριά γὰρ τὸν πληγωμένον δὲν πῆγε ἀπὸ ἐκεῖ πού τὴν περιμένε.

Μά, νά, ἔρχεται καὶ ἑνας Λευῆτος. Οἱ Λευῆται ἦσαν οἱ ὑπηρετοῦντες ἱερεῖς. Αὐτοὶ δὲ χωρὶς ἄλλο θὰ μὴ παρασταθῇ σκέφθηκε. Εἶναι δουλειὰ του νὰ βοηθᾷ τοὺς ἄλλους. Καὶ ὁ ἱερωμένος τὸν πλησίασε. Σὲ τέτοιες στιγμῆς φαίνεται ἡ θεία κλήσις τῶν ἀνθρώπων. τίς στιγμῆς πού χρειάζονται ἔργα καὶ ὄχι μόνον λόγια. Ἡ παρηγοριά γὰρ τὸν πληγωμένον δὲν πῆγε ἀπὸ ἐκεῖ πού τὴν περιμένε.

Ἐχθροὶ ἦσαν οἱ Ἑβραῖοι μετὰ τοὺς Σαμαρείτας. Ἀλληλοεχθονοῦσαν. Εἶχαν παλαιὰς θρησκευτικὰς φυλετικὰς διαφορὰς. Τίποτε δὲν περιεμενε ἀπὸ τὸν Σαμαρεῖτη ἐχθρὸν νὰ σταματήσῃ καὶ νὰ τοῦ δεῖξῃ συμπόθειαν. Πῶς, ἀφοῦ οἱ δικοὶ μου δὲν ἐνδιαφέρονται, θὰ ἐνδιαφερόθῃ αὐτός; Καὶ ὅμως. Ἀπὸ ἐκεῖ πού δὲν περιμένε, ἀπὸ ἐκεῖ ἦλθε ἡ βοήθεια καὶ σωτηρία του, ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν του.

Δυστυχῶς, ὁ κόσμος μας δὲν ἔλλαξε καθόλου. Εἶναι ὁ ἴδιος ὅμως εἶναι τὴν ἐποχὴ τοῦ Χριστοῦ. Περνᾷ ἀπὸ τὴν καρδιά σου τὴν πληγωμένην καὶ τὴν ἀμαρτωλὴν κάποιος Σαμαρεῖτης. Μὴν τὸν ἀπαθῆσῃς. Ἄστον νὰ δέσῃ τίς πληγῆς σου. Ἄστον νὰ κἀρῃ ἐκεῖνο πού οἱ φίλοι σου δὲν ἔκαμαν. Εἶναι ὁ Χριστός.

Πέρασαν πολλοὶ ἀπὸ κοντά σου πού νόμισες πὼς θὰ μπορούσαν νὰ σὲ σώσουν, ἀλλὰ δὲν τὸ ἔκαμαν, διότι μόνον ὁ Χριστὸς σώζει. «Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλω οὐδενὶ τῆ σωτηρία: οὐδὲ νόρ ὄνομα ἔστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸν δεδωμένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς.» (πράξ. δ' 12). Ἡμεῖς εἴμεθα ἐχθροὶ Του. Καὶ ὅμως, μᾶς ἠγάπησε καὶ ἀπέθανε γιὰ νὰ ἔχωμε ἡμεῖς ζωὴν διὰ τοῦ θανάτου Του. Σ' αὐτὸν μπορούμε νὰ βεβῆ ἐκεῖνο πού ἡ ψυχὴ σου ἔχει τὴν μεγαλύτερη ἀνάγκη.

Ἦταν κάποιος πού οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ πραγματικὰ ἐφοβῶντο. Ἦταν ἑνας ἔξυπνος Ἑβραῖος πού λεγόταν Σαῦλος. Τρόπον προενοῦσε τὸ ἀκουσμα τοῦ ὀνόματός του. Καὶ ὅμως, ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἔγινε ὁ σπουδαιότερος κήρυξ του. Ὁ Σαῦλος, γενόμενος Παῦλος, κατέστη ὁ ἀπρόσδοκτος παρηγορητὴς τῶν Χριστιανῶν. Ἀπόστολος πιά ὁ Παῦλος κατέληξε μᾶ μὲρα ναυάγιον στὴ Μάλτα. Οἱ ἐπὶ τῆς νήσου ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 2αν σελίδα

Ἡ ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΝΑ ΙΔΡΥΘΗ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΛΥΣΣΙΑΤΡΕΙΟΝ

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἐμφανισθέντος ἐσχάτως κρούσματος λύσεως ἐπὶ κυνὸς ἐν Ἀγίῳ Νικολᾶφ ἀσχοληθέντες εἰδικώτερον ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς λύσεως κινδύνων ἐν τῷ Νομῷ μας καὶ τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων διεπιστώσαμεν ὅτι οὐδὲν δημόσιον λυσσιατρεῖον ὑπάρχει εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, τὴν ὁποίαν ὀλοκλήρως ἐξυπηρετεῖ σχετικῶς τὸ Δημοτικὸν Λυσσιατρεῖον Θεσσαλονίκης.

Τὸ θαυμάσιον αὐτὸ Ἴδρυμα, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐνὸς λαμπροῦ ἐπιστήμονος, ἀλλὰ καὶ ἐξαιρετῶν ἀνθρώπων, τοῦ κ. Ἰωακείμ Βαφειάδου διεξάγει μόνον τοὺς ἀντιλυσσικὸν ἀγῶνα ἐν Βορείῳ Ἑλλάδι, κατὰ λίαν μὲν ἀξέπαινον τρόπον, ἀλλὰ χάρις εἰς τὸς ὑπερανθρώπους προσπάθειας τοῦ προσωπικοῦ του ἀπὸ τοῦ Διευθυντοῦ μέχρι καὶ τοῦ κλητῆρος.

Ἄλλ' ἡ διαφώτισις τοῦ λαοῦ, ἐπὶ τῶν ἐκ λύσεως κινδύνων, τῶν ὁποίων δὲν παραλείπει νὰ ἐνεργῇ συνεχῶς ὁ κ. Βαφειάδης, ἔχει ὡς σινέπειαν τὴν αὐξήσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς τὸ Δημοτικὸν αὐτὸ Λυσσιατρεῖον προσφει

γόντων. Οὕτως ἐνῶ κατὰ τὸ ἔτος 1958 ὑπεβλήθησαν εἰς θεραπείαν 1986 ἄτομα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο (1959) μέχρι σήμερον ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποβληθέντων εἰς θεραπείαν ἀνήλθεν εἰς 3 035. Μεθ' ὅσης αὐτοθυσίας καὶ ἀν προσφέρει τὰς σωτηρίας ὑπηρεσίας του τὸ προσωπικὸν τοῦ Λυσσιατρείου αὐτοῦ φανερόν εἶναι ὅτι θὰ εἶναι ἀδύνατον πλεον νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

Νομίζομεν ὅτι τὸ Κράτος ὀφείλει νὰ προβῇ τὸ ταχέως εἰς τὴν ἰδρυσιν δημοσίου λυσσιατρείου ἐν Θεσσαλονίκῃ σπεῦδον μέχρι τῆς ἰδρύσεως τούτου, νὰ ἐνισχύσῃ δι' ὑπαλλήλων καὶ δι' ἐνὸς κτηνιάτρου τοῦ Δημοτικῶν Νοσοκομείων Θεσσαλονίκης, νὰ ἐφοδιάσῃ δὲ ὅλα τὰ κατὰ νομὸς ὑγειονομικὰ κέντρα δι' ἀντιλυσσικῶν ἐμβολίων, ἢ διατήρησις τῶν ὁποίων εἰς ψυχρὰ εἶναι σήμερον δυνατὴ, ὥστε ἡ ἀντιλυσσικὴ θεραπεία τῶν μὴ φερόντων λίαν ἐπικίνδυνα δῆγματα νὰ διεξάγῃται εἰς τὰς ἑδρας τῶν Νομῶν.

ΕΠΙ ΤΗ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙ ΤΟΥ

Μετατεθείς εἰς τὴν Νομαρχίαν Ἐδέσσης ὁ μέχρι τοῦδε Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας μας κ. Παναγιώτης Πιπταδόπουλος, ἀνεχώρησε διὰ τὴν νέαν του θέσιν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» ἡ ὁποία παρηκολούθησε τὸ ἔργον τοῦ ἐξαιρετοῦ αὐτοῦ Δημοσίου υπαλλήλου ἐπὶ ὀλοκλήρως ἐπὶ ἐν τῷ Νομῷ μας ἐκφράζει ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν λύπην τῶν κατοίκων τῆς Χαλκιδικῆς, οἱ ὁποῖοι θὰ στερηθοῦν τῶν ὑπηρεσιῶν του, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰς εὐχαριστίας των δι' ὅσους κατέβαλε κόπους καὶ λίαν φιλοτιμῶν προσπάθειας χάριν τῆς προόδου τοῦ Νομοῦ μας.

Εἰς τὸν ἄκρος εὐσυνείδητον υπάλληλον αὐτόν τοῦ Κράτους, ἡ ἐκ μέρους τοῦ τοῦ προσηγορίας τῶν ὑπηρεσιῶν του πρὸς τὸν τόπον μας ἐγενεῖτο πάντοτε ἀπὸ εἰλικρινῆ πρὸς αὐτὸν ἀγάπην, εὐχόμενος τὴν εὐτυχὴ ὀλοκλήρως ὀρωσιν τῆς σταδιοδρομίας του εἰς τὸ μέλλον.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΩΝΥΜΟΓΡΑΦΟΥΣ

Καίτοι ἐλάχιστοι εἶναι τὸ κρούσμα τῆς ἀνανδρίας, τὰ ὁποῖα ἐνεφανίσθησαν, μετὰ τὸ πρὸ ἑτῶν οχλὸν μας τῶν ἀνωμένων ἐπιστολῶν, ἡ ἀγανάκτησις καὶ ἡ ἀηδία, τὴν ὁποίαν μᾶς προκαλοῦν οἱ ἀνωνομογράφοι, μᾶς ἀναγκάζει νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ θλιβερωτάτου αὐτοῦ ζητήματος. Πληροφόρομεν λοιπὸν τοὺς πονηροὺς καὶ ἀνάνδρους ἄνωνομογράφους, ὅτι οὐδε μᾶς ἐπιστολῆς ἢ ἀνάγνωσις

γίνεται, ἐὰν προηγουμένως δὲν διαπιστωθῇ, ὅτι φέρει οὕτῃ ὑπογραφήν, ἀλλ' ἀπορρίπτεται μετ' ἀηδίας εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων.

Ὡς πρὸς τοὺς ἔχοντας δ' ὄμωσ, λόγους, οὓς ἠθέλομεν ἐκτιμῆσαι ὡς δεικναιολογημένους, νὰ μὴ κοινολογῶνται τὰ ὀνόματά των, δηλοῦμεν, ὅτι εἰς οὐδένα γνωστοποιούμεν ταῦτα, πλην τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἠθέλε γεννηθῆ δικαστικὸν ζήτημα.

ΝΑ ΔΙΟΡΙΣΘΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Ὡς ἐκ τῶν ἀπολύτως δεικναιολογημένων παραπόνων τῶν ἐνδιαφερομένων, ἀναγκάζομεθα νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀτελεστάτης ταχυδρομικῆς ἐξυπηρετήσεως ὀρισμένων χωρίων, ὡς ἡ Ὀρμύλια καὶ ἡ Μεγάλη Παναγία, ὁ πληθυσμὸς τῶν ὁποίων δὲν δικαιολογεῖ τὴν δι' ἀγροτικῶν διανομῶν διεξαγωγῆν τῆς ταχυδρομικῆς ἐξυπηρετήσεως αὐτῶν, ἡ ὁποία ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς ἐμφανίζει πολλὰ μειονεκτήματα.

Ὡς καὶ εἰς προηγουμένον σχετικὸν σχόλιόν μας ἐτονίσσαμεν οἱ γραμματεῖς τῶν κοινότητων βεβαρυνόμενοι διὰ πολλῶν ἄλλων καθηκόντων αὐτῶν, πλην τῶν κυρίων αὐτῶν τοιοῦτων, δὲν δύναται νὰ ἐκπληροῦν καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας. Νὰ διορισθῶν ἐπομένως ἀπληλαγμένα ἄλλων ἀσχολιῶν πρόσωπα ἐναντι ἀετιολόγου ὀμοιβῆς, ὥστε νὰ ἐξυπηρετῆται σχετικῶς πλήρως ὁ κόσμος.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ

ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΤΩΝ

2ον)-

Του κ. ΓΑΡ. ΓΑΡΟΦΥΛΛΟΥ

—Μιά μητέρα άπαγορευτείται πολύ όταν το κοριτσάκι της αντί να έχη πράσινα μέτια και σγουρά μαλλιά, όπως το όνειρευόταν, γίνη ένα νόστιμο στρουμπουλό κοριτσόπουλο. Ο πατέρας πάλι είναι άπαρηγόρητος αν ο γιός του δεν διακριθί στα σπόρ, ή αν δεν έρθη πρώτος στο σχολείο.

Πολλοί γονείς φέρνουν σινεχώς για πρότυπον κάποιο άλλο παιδί, τον μεγαλύτερο αδελφό, την εξαδέλφη, το γειτονόπουλο.

Τό μόνο άποτέλεσμα που μπορεί να έχη μία τέτοια τακτική είναι να άποθαρούν το παιδί και να τό κάνουν ν' αντιπαθήση τό άλλο που του προβάλλεται διαρκώς σαν φωτεινό παράδειγμα.

Οί γονείς που δείχνουν σινεχώς στο παιδί την εικόνα ενός ιδανικού, τό βάζουν σε πολύ κακό δρόμο. Με τον τρόπο αυτό δεν τό βοηθούν καθόλου να αναπτύξη τό δικό του ενδιαφέροντα, τίς δικές του δυνατότητες. Τά παιδιά τό καταλαβαίνουν αν οί γονείς τους είναι άπογοητευμένοι μαζί τους και αυτό ορισσότερο από οτιδήποτε άλλο τό έμποδίζει να δείξουν ό,τι καλύτερο έχουν μέσα τους. Και αυτό λοιπόν είναι σφάλμα, ν' άρνούνται να δεχθούν κάθε παιδί όπως είναι.

—Οί ίδιοι γονείς που θαυμάζουν όσα παιδιά είναι φυσικά, άφελή και καθόλου χαϊδεμένα, νομίζετε πως κάνουν ότι μπορούν για να διώξουν την φυσικότητα από τό δικά τους παιδιά. Μόλις τό παιδί άρχίση να μιλά επιμένουν να τό μάθουν να λέη «εύχαριστώ πολύ» και «καλημέρα σας, πως είσθε;». Κάσο καλύτερο θα ήταν αν άφιναν τό παιδί να δεχθί σιγά-σιγά τίς κοινωνικές μας συνήθειες με την παρατήρηση και μίμηση.

Πολλοί άνθρωποι επιμένουν να πιάνουν κουβέντα στα παιδιά των φίλων τους, να νους κάνουν χίλιες δυό έρωτήσεις γιατί νομίζουν πως τά μικρά «...είναι τόσο διακεδαστικά». Και τό χειρότερο άπ' όλα είναι ή συνήθεια του μπαμπά και τής μαμάς να επαναλαμβάνουν ό,τι ξευρνάδες λέει τό παιδί μπροστά τους.

Υστερα γιατί άπορούν που τά παιδιά «τό παίρνουν άπάνω τους»; Οί γονείς έχουν την ώφέλεια να μιλούν μπροστά στα παιδιά τους σαν αυτά να μη άκούνη ή να μην καταλαβαίνουν ού.ε λέξι από όσα λέγονται.

Τί λοιπόν κάνουν οί γονείς με όλα τά παραπάνω που άναφέρουμε.

Κάνουν να χάσουν τά παιδιά την ώφέλειά τους.

—Πολύ συχνά οί γονείς κατακλύζουν τίς κόρες και τους γιούς τους με ένα σω-

ρό κανόνες και άπαγορεύεις, ενώ θα έπρεπε να ελαττώνουν όλα αυτά στο έλάχιστο για να μπορούν τά παιδιά να τό εφαρμόζουν.

Καταφεύγουν σε άπειρές, τιμορίες, άνταμοιβές και άλλα «πειθαρχικά συστήματα» αντί να δίνουν στα παιδιά να καταλάβουν πως οί γονείς πραγματικά έννοούν αυτό που λένε και πώς, ό,τι λένε πρέπει πάντα να γίνεται.

Οί γονείς συχνά ύπονομεύουν την αξιολόγηση των πραγμάτων που έχη κάνει κάθε παιδί μέσα του δημοίου γώνιας μεγάλη φασαρία για άσήμαντα πράγματα και ύστερα κάνοντας την ίδια φασαρία για κάτι πιο σοβαρό.

Πολύ σπάνια οί γονείς θέτουν στον ένυιόν τους την έρώτηση:

«Τί ζητώ να επιτύχω με την πειθαρχία;» Ξεχνούν πως τά παιδιά χρειάζονται έλεγχο για να μάθουν να προστατεύουν τον ένεαυόν τους και τους άλλους και όχι για να ύπακούουν άπλώς σε κανόνες.

Τά παιδιά χρειάζονται άναμφισβήτητα πειθαρχία. Και σε μία δημοκρατική χώρα τό κύρος των γονέων και ή ύπακοή των παιδιών είναι τά μέσα που άναπτύσσουν την αυτοπειθαρχία. Οδηγούμε όμως και άνατρέφουμε τά παιδιά μας όχι για να ύπακούουν, αλλά για να άποκτήσουν αυτοπειθαρχία με την ύπακοή. Έπομένως πολλοί γονείς δεν ξέρουν άκριβώς τί σημαίνει πειθαρχία.

—Οί «φωτισμένοι», οί «συγχρονισμένοι» γονείς ήσαν συνήθως εκείνοι που κάνουν τό λάθος να ρωτούν τό μικρό παιδί: «Θέλεις να κοιμηθής τώρα χρυσό μου;» Θα έπρεπε όμως να ξέρουν πως τό «χρυσό» τους δεν θέλει ποτέ να κοιμηθί.

Δέν καταλαβαίνουν πως τά παιδιά είναι εύχαριστήμένα όταν κάτι τέτοιες άποφάσεις τίς παίρνουν οί μεγάλοι.

Τό παιδί θα πάη να κοιμηθί χωρίς φασαρία όταν έξηρη πώς αυτό είναι τό κανονικό και δεν μπορεί τίποτε άλλο να γίνη.

Οί ίδιοι οί γονείς δεν θέλουν να καταλάβουν πως τό άτελείωτα «γιατί» των παιδιών δεν είναι πάντα ένδειξη άσίγαστης δίψας για μάθηση.

Δέν προσπαθούν να ξεχωρίσουν άνάμεσα σε ένα «γιατί» που προορίζεται για μία έρώτηση και ένα γιατί που έχει σκοπό να χασομερήση, να αναβάλη, ή, πούμε, την ώρα του φαγητού ή και να νευριάση άπλώς τή μαμά.

Οί φωτισμένοι αυτοί γονείς νομίζουν πως δεν πρέπει να λένε «όχι» στα παιδιά. Η λέξι αυτή χωρίς άμφισβόλια πρέπει να χρησιμοποιήται σπάνια για να μη χάνη την αξία της. Αλλά οί γονείς που την έξοστρακίζουν από τό λεξιλόγιό τους στο τέλος θα φθάσουν στο σημείο να φοβούνται τά παιδιά τους.

Έν όνόματι τής έλευθερίας άφίνουν τά παιδιά να άποφασίζουν μόνα τους, προτού είναι έτοιμα για αυτή τή δουλειά. Τά παιδιά βέβαια παίρνουν αυθαίρετες ή άνόητες άποφάσεις.

Και μεγαλώνοντας δεν έχουν μάθει πόση σημασία έχη μία άπόφαση ή μία κρίση και δεν είναι καθόλου έτοιμα να αναλάβουν μία ένθύνη. Μη λοιπόν φοβάστε άγαπητοί γονείς να πητε «όχι».

Χαλκιδικείς:

Διά πάσαν Κτηματικήν σας Συναλλαγην Άποταναθήτε με έμπιστοσύνη εις τό Γραφείον Κτηματικών Συναλλαγών ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ.

'Αγοραϊ-Πωλήσεις 'Ακινήτων

'Οδός Βασιλέως 'Ηρακλείου αρ. 13, 1ος όροφος αρ. Γραφείου 2. (= ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ =) ΤΗΛΕΦ. 20-951

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΙ ΠΑΡΗΓΟΡΙΑΙ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εκ τής 1ης σελίδος Παύλου, είδαν ύποχρέωσι να τον βοηθήσουν. Δεν τό έκαμαν Ρωμαίοι συμπατριώται του Παύλου, είχαν ύποχρέωσι να τον βοηθήσουν. Δεν τό έκαμαν όμως, φαίνεται, γιατί ο Παύλος λέγει ότι οί βάρβαροι τής νήσου έδεδξαν εις άν άν και τους συντρόφους του όχι την ταχούσαν φιλανθρωπία, αλλά έξαιρετικήν τοιαύτην (Πράξ κη' 2) "Αναφαν φωτιά για να τους θερμάνουν. Άπροσδόκητη παρηγοριά από τους βαρβάρους για τον Παύλο. Πόσο μάς άπογοητεύουν οί δικοί μας στα νανάγια τής ζωής. Βρίσκουμε όμως παρηγοριά εκεί που δεν περιμένομε.

Πόσο άπροσδόκητος παρηγορητής και σωτήρ ύπηρεσε ο Χριστός στη ζωή Του. Κανείς δεν περιμένο άπο έναν έυλοηγογό τής Ναζαρεθ να θεραπεύση τόσους άσθενείς, να θρέψη τόσους πεινασμένους, να σώση τόσους άμαρτωλούς. Τους εξέπληξε όλους.

«Εκπληξής θα σε καταλάβη αν τον άφήσης να πλησιάση και σενα. Τόν έχεις άνάγκη γιατί ή καρδιά σου είναι άμορτωλη και ο δρόμος είναι δύσκολος και άνηφορικός. Δεν ήταν Έλληνας. Ένετήθηκε από Έβραία μάνα πριν από 1950 χρόνια περίπου. Όχι μόνο στην εποχή Του παρηγόρησε και έσωσε ανθρώπους, αλλά δεν έπαυσε να τό κάμνη καθ' όλους τους αιώνας, γιατί έξακολουθει να ζή άναστάσι εκ νεκρών. Θα Τόν βρής ό,τι ή άπάντησι των προσευχών σου. Θε πληρώση τό κενό τής ζωής σου. Έρχεται και σε βρίσκει ότου είσαι και όπως είσαι και σε σώζει. Όπως ο πληρωμένος Έβραϊός δεν μπορεί να βοηθήση τον ένυιόν σου, νό σώσης τον ένυιό σου. Χρειά ζεσαι έξωθεν βοήθεια.

Άπογοητευμένος είσαι από τό πέρασμα τόσων και τόσων Άπελπις φαίνεται ή κατάσταση σου, όπως και στον πληρωμένο Έβραίο. Θάρρος. Τό άρθρο αυτό θεώρησε το ως τό πέρασμα από κοντά σου του Καλού Σαμαρείτου, του Χριστού. Θα σε σώη αν Τόν άφήσης. Άφησε Τον κι' άδια φόρησε για τό τι θα πούν οί άνθρωποι.

ΣΗ. ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Όστις επιθυμεί να λάβη έντευχίδιον με την σειράν των άρθρων «Τό Κήρυγμα τής Κυριακής» δλοκλήρου του προηγούμενου μηνός, ή τό κατά 'Ιωάννην Εύαγγέλιον εις άπλην νεοελληνικήν μετάφρασην, άς μάς γράψη εις την διεύθυνση: Δημοσιεύσεις Ο ΣΠΟΡΕΥΣ, Γραμματοθύρις 387, Αθήναι.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Είς θέσιν Μαρτινίτικα έλαιών 25 παλαιών στρεμματόρων καλλιεργήσιμος. Πληροφορία παρά τή κ. Μαρία Χρ. Άοβεστά Πολύγυρος.

ΝΙΚ. ΤΑΥΛΑΡΑΚΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ-ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ Ειδικός διά τά νοσήματα του αίματος. Έπιμελητής τής Α' Παθολογικής Κλινικής του Κεντρικού Νοσοκομείου. Θεσσαλονίκης. Δέχεται 12 και 5-7 Συγγρού 45 ΤΗΛΕΦ. 72 048 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ ΠΡΟΤΙΜΑ ΤΟ ΕΜΠΟΡΟΡΑΦΕΙΟΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Α. ΛΑΣΠΑ ΚΑΨΟΧΩΡΑ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ 'Ράβονται κοστομία πάσης φύσεως. Έργασία έπιμελημένη και έγγυημένη με όλικά Α' κατηγορίας Διατίθενται πολλά ύφασματα έξαιρετικής ποιότητας. Γίνονται εύκολαι πληρωμή.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΠΑΥΛΟΥΔΗΣ ΡΑΠΤΗΣ Βασιλ Σοφίας 17 ΤΗΛ 21357 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ

Του συνεργάτου μας κ. Μ. Χ. Ν.

Μπορεί ο σημερινός άνθρωπος να μη θέλη να τό παραδεχθί μα έχη κατασταλάξη πιά όριστικά πως έχη τό προνόμιο να ζή σε μία άπό τός κρισιμότερες καμπές τής άνθρωπίνης ιστορίας. Μία νέα εποχή πρόκειται ν' άρχίση. Αλλά ποιά θα είναι αυτή ή νέα εποχή; «Τί τέζεται ή έπιούσα;» Άγνωστο. Κι' αυτό τό άγνωστο μάς γεμίζει φόβο.

Όλοι μας μοιάζουμε σαν τά παιδάκια που περπατούν στο σκοτάδι και οφθαίνονται τό άγνωστο που κρύβει τό σκοτάδι γι' αυτό ο 20ος αιώνας πήρε τον χαρακτηρισμό «του αιώνα του φόβου». Έτσι ή νέα εποχή που έχεται και μάς τή θεμελιώνουν οί νέες άνακαλύψεις του άνθρώπινου μυαλού είναι τώρα ή να αγωνιώδες έρωτηματικό.

Η παλαιά εποχή μάς γέμισε με πόνο. Η νέα εποχή μάς φορτώνει κοντά στον άνθρώπινο πόνο και την άγνία του Ζούμε στη ραγδαία εξέλιξη ενός πολιτισμού που θα μάς παρουσιάση τέτοιες και τόσες εκπλήξεις που μόνο ένα κοινό μεγάλο μυαλό και με μεγάλη φαντασία θα μπορούσε να συλλάβη.

Η εποχή που περνούμε είναι ένας σταθμός μοναδικός στην ιστορία. Πόλεμοι κοινωνικές αναστατώσεις, θηριωδίες, άπανθρώπιες και τέλος έρευνες με τά σύγχρονα μέσα είναι τό άποκλειστικό περιεχόμενο των ιστορικών έρευνών και των ιστορικώς άφηγήσεων.

Από τό ύψος τής άνόδου του ο σημερινός τεχνικός πολιτισμός του αιώνα μας θεωρεί τό βάθος του και βλέπει πόση άπόστασις τον χωρίζει στο γοργόφταστο άνέβασμά του. Η γενεά μας ζή μία τραγωδία άνήκουστη που δεν έαίρει που θα τή βγάλουν όλες αυ ές οί αίματώδεις έξελίξεις.

Τά χαρακτηριστικά που κάνουν την τραγωδία τής γενεάς μας πρωτοφανή στην άνθρωπινη ιστορία είναι τά εξής: Τό πρώτο χαρακτηριστικό που τό βλέπει κανένας άμέσως είναι ή έξαιρετική έκταση και ένταση τό πρωτοφανές πλάτος και βάθος τής τραγωδίας αυτής.

Ο πόλεμος που θεωρείται άναμφισβήτητα ο μεγαλύτερος στην ιστορία σκάταψε τή γενεά μας και άφησε βαθύτατα τά ίχνη του στη ψυχική ύγεια της.

Τό να μετρήσης τή ζημιά που έφερε ο πόλεμος είναι σαν να θέλεις να μετρήσης πόσα σπειρία έχη ή άμμος τής θάλλασας. Κι' αυτό μάς έγινε από τό θερμό πόλεμο γιατί δεν ύπολογίζουμε στις ζημιές και τό ψυχρό πόλεμο που συνεπλήρωσε την καταστροφή.

Τό δεύτερο χαρακτηριστικό γνώρισμα είναι ή τεραστία τεχνική πρόοδος που μη κέ στην ύπηρεσία ως επί τό πλείστον τής καταστροφής. Τό μυαλό του άνθρώπου με άσύλληπτη έφευρετικότητα και με τον πρωτοφανή στην ιστορία πλούτο τεχνικών μέσων εργάσθηκε για την αυτοκτονία του.

Τό τρίτο είναι ή διάσπαση για τον άνθρωπο του τεχνικού και πνευματικού πολιτισμού. Ο τεχνικός πολιτισμός που χωρεί με τους πυραύλους του με άσύλληπτη ταχύτητα με ο πνευματικός όχι μόνον δεν προχωρεί ούτε με ταχύτητα

χελώνας αλλά πηγαίνει και προς τά πίσω.

Στον αιώνα των πυραύλων νοσταλγοίμε τίς παλιές ήθικές αξίες που ή εποχή μας με μία πρωτοφανή περιφρόνηση τίς πέταξε σαν άχρηστες χωρίς να φροντίση ποτέ να τίς άντικαταστήση αν όχι με καλύτερες τουλάχιστον με βελτιωμένες.

Χώος έπικρατεί σ' αυτό τό κρίσιμο σημείο που τό επινείνει μόνο και μόνο ο υλικός πολιτισμός με τά άρνητικά του άπαισία κηρύγματα τό άγνωστο που κρύβει τό έσπεραν την άμφισβόλια άνάμεσα μας.

Τό τέταρτο είναι ή ιδιουρμιά τής εποχής μας που την ξεχωρίζει από τίς άλλες. Η μοναδική άκμή του πολιτισμού τής εποχής μας μεσα στην όποία έξεπασε ή τραγωδία αυτή.

Έτσι φαίνεται ιστορικά ή εποχή μας.

Για όλους αυτούς τους λόγους ύπάρχει τώρα και μία αίτιολογία που δεν είναι παρά ψεύτικες. Γιατί τάχα να γίνη ή μεγάλη άνθρωπινή καταστροφή; Φταίνε ίσως οί δικτάτορες που φέρνουν τους πολέμους. Μα τότε γιατί ύπάρχουν δούλοι που άκολουθούν τους τυράννους;

Ούτε είναι σωστό εκείνο που λέγεται ότι φταίει ή τεχνική πρόοδος που είδε ή εποχή μας.

Η άπάντησις είναι και εδώ έτοιμη. Δεν μπορούσε ή τεχνική πρόοδος να χρησιμοποιηθί για τή θεραπεία των άναγκών του άνθρώπου ώστε να μη χρειάζεται ο πόλεμος; Άλλοι λένε ότι τό σημερινό δράμα είναι ορισσότερο οικονομικό. Τά οικονομικά αίτια επικαλούνται όλοι οί έμπρησταί που άνάβουν τους μεγάλους πολέμους. Τους πολέμους που ή προετοιμασία τους με τίς άπάντασιες διαπάνες δείχνει πόσο ψεύτικη είναι ή δικαιολογία που προβάλλεται. Η ψύχωση του πολέμου δεν ή αν ψύχωσης των άδειων σταμαχιών.

Τό σημερινό άνθρώπινο δράμα έλαβε χώραν σε μία εποχή που έχη έννοηθί όσο καμμία άλλη από υλικές τεχνικές, οικονομικές συνήθεις που έπρεπε να μη δδηγήσουν σε τέτοιο κατόντημα. Η χρεωκοπία έγινε σε μιο έποχή που ο άνθρωπος κολυμπάει σε τεχνικό πολιτισμό τέτοιο που καμμία εποχή στό παρελθόν δεν γνώρισε. Μέσα σ' όλα αυτά προβάλλεται ή κουρελιής και πεινασμένος των ύποαναπτύκτων χωρών λές και ο τεχνικός πολιτισμός δούλεψε για να τον φέρη σ' αυτή την τραγική του μοίρα.

Τό συμπέρασμα μας ύστερα άπ' αυτά είναι ότι ο άνθρωπος πρέπει να ένανορθί τό δρόμο του τό δρόμο τής προόδου που γράφεται από την έβραση του καλού και του κακού. Η πρόοδος είναι έργο οργανικό που επιβάλλει στην εποχή τό καθήκον και δίδει την έντολή στη γενεά μας να αξιοποιήση όλες τις άξίες τής ζωής και να κάμη τή ζωή του άνθρώπου δικαιοτερη χριστιανικότερη και να έξυψώση τον άνθρωπο στη πραγματική του θέση έτσι όπως τον φαντάστηκαν οί μεγάλοι δραματισμοί τής κοινωνίας οί μεγάλοι σοφοί των κρατών μα πρό παντός ο θεμελιωτής τής ζωής και λυτρωτής του άνθρώπου ο μεγάλος ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Τό βουρκομένο σύννεφο τον (ούρανό) μαυρίζει. Ψιλή-ψιλή άρχίνησε βροχή να ψαλιρίζει. Είναι ή φύσις που θηρνεί

τά δάκρυά της εν' αυτά, ό, που κατασταλάζουν τα σύννεφα, όπου βογγούν (και βαριαναστενάζουν, εν' ή θλιμένη της φωνή.

Νά, βράχτηκε και τό ξερό (τις έρημιές) ποτάμι... Άκούς τί κρότο τό νερό μες (τά χαλίκια) κάμει; Βλέπεις τον άσπρο τον άφρό;

Στές λιγαριές άνάμεσα ή (ταν πουλιά) κρημμένα, τον κρότο καθώς άκουσαν (έφυγαν τρομαγμένα, μ' ένα τους πέταγμα' άλαφρό.

Γ. ΚΑΡΑΤΖΑΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

'Ελήφθησαν αι συνδρομαί των κάτωθι φίλων άναγνωστών τής έφημερίδος μας, τους όποιους εύχαριστούμεν.

Πολυγύρου: οί κ.κ. Άλεξ. Γαβάνης, Άθαν. Ράλλης, Γεώργ. Δ. Μπανάβας, διδά Τούλα Ζαφερούδη, Χρ. Γκοτσάρης, Λεωνίδας Παπαλεωνίδας. Ν. Πλαγιών: ο κ. Ιωάννης Μπάγιος. Μ. Βάβδος: ο κ. Γεώργιος Μπανάβας. Θεσσαλονίκης: ο κ. 'Ηρ. Ηελίδης.

Κοζάνης: ο κ. Γεώργ. Φανής. Ταξάρχου: οί έπρεδς κ. Παπαχρήστου Γεώργιος.

Σάρτης: ο κ. Ιωάν. Παπαθεοδώρα ή δις Άθηνά Πλότσικα. Ν. Τριγιάς: ο κ. Σωτήριος Σπανδωνής.

Ν. Ποτιδαίας: ο κ. Διογεν. Σωτηριάδης. Μισορόνη-Παγγαίου: ο κ. Νικ. Μπουζής.

Σουφλίου: ο κ. Γεώργ. Καρτσιώτης, (έχετε δικαίον έτακτοπο'ήθη).

Κιλκίς: ο κ. Άθ. Ρογκότης. Βαρβάρας: ο κ. Φωκίων Βατάλης.

Γεωργικού Σταθμού: ο κ. Χρ. 'Ι. Φανής.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Πλήρες υδραυλικόν έλαιοπιεστήριον, τύπου ΒΙΟ, 12 ίντσών, έν λειτουργία και έτ καλή καταστάσει, μετά καινούργους διαχωριστήρος, τύπου Γκαλάρτυ και λοιπών έξαρτημάτων. Πληροφορία παρέχονται υπό του κ. Ιωάννου Λαμπροπούλου δικηγόρου έν Πολυγύρω.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ: ειδικευμένος τεχνικός διά τό έμποροραφείον του κ. Νικολάου Λασπάς εις Καψόχωραν Κασσάνδρας. Πληροφορία παρά τή ιδίω.

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ Δ. ΚΑΦΤΑΝΤΖΗ - ΔΡ. Β. ΜΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΔΟΣ ΕΓΝΑΤΙΑΣ 69 (ΣΤΑΣΙΣ ΑΓ. ΣΟΦΙΑΣ) ΤΗΛ. 20-550 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΩΝ/ΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ 'Επιμελητής Δημοτικού Νοσοκομείου Τσιμισκή 119-Διαγόγιος ΤΗΛ. 72-270 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΒΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ' 9 ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΟΣΞΕΑΤΕ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑΝ

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΑΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Βαλαωρίτου 34
Τηλεφ. 79.025
ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΕΥΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Ε.Τ.Β.Ε.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΗΣΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ο άπερχόμενος του Νομού μας ως μετατεθείς εις Έδεσσαν Διευθυντής της Νομαρχίας μας κ. Παν. Παπαδόπουλος απηύθυνε προς τους παρόντας της τοπικής αυτοδιοικήσεως του Νομού μας την κατωτέρω δημοσιευμένη αποχαιρετιστήριον επιστολήν.

Εν Πολυγύρω τῆ 7-11-59
Πρὸς
Τοὺς κ.κ. Δημάρχους, Προέδρους Κοινοτήτων Δημοτικών καὶ Κοινοτικούς Συμβούλους καὶ προσωπικὸν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοῦ Χαλκιδικῆς.

Ἐπέστη ἤδη ὁ καιρὸς, ὑπερσυμπεληρώσας τὸν νεομισθινὸν χρόνον, ὅπως ἀποχωρήσω τῆς ὡραίας γῆς τῆς Χαλκιδικῆς, μεταβαίνων εἰς τὴν νέαν μου θέσιν (Έδεσσαν). Θεωρῶ ἑμαυτὸν εὐτυχεῖ διότι μοὶ παρεσχέθη ἡ εὐκαιρία νὰ προσφέρω τὰς υπηρεσίας μου ἐπὶ 7 1/2 καὶ πλέον ἔτη εἰς τὸν ἄξιον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς μερίμνης: μας Νομὸν τοῦτον. Καὶ εἶμι εὐτυχέστερον διαπιστώνων εὐχερῶς τὴν σταθερὰν προόδον τοῦ Νομοῦ κατὰ τὴν ὥσιν ἄνω περιόδον εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς. Τὰ ὅσα ἐπετεύχθησαν ἦσαν συνεχῆς προσπάθεια καὶ προοπτικὴ συναπτῶν ἔργων καὶ ἔργων οὐχὶ μεμονωμένων ἀτόμων, ἀλλὰ συνεργασία καὶ συνάρτησις καὶ κοινὴ ἐπιδιώξις πλείστων παραγόντων. Εἰς τὴν κοινὴν ταύτην προσπάθειαν συνεπέφερον καὶ ἐγὼ μὲ τὰς μικρὰς μου δυνάμεις ὡς συνεργάτης, ὡς σύμβουλος, ὡς ἐμπνευστής, ὡς ὀργανωτικὸς, ὡς ἐκτελεστικὸς, ὡς συμβοηθῆς.

Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, καθ' ὃ διετέλεσα Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας, ἐνηλλάγησαν 5 Νομάρχαι. Οὐδὲν ὅμως ἀνεκόπη καὶ οὐδεμία ὑτέροχη ἐνεφανίσθη. Διέσωζον τὴν παράδοσιν, τὴν προοπτικὴν καὶ τὴν συνέχειαν, ὥστε ὁ ἐκάστοτε νέος Νομάρχης νὰ ἐκκινήσει περαιτέρω ἐν τῇ προόδῳ καὶ οὐχὶ ἐν τῇ στασιμότητι.

Καὶ ἐπετεύχθη τὸ μέγα ἀποτέλεσμα. Εἶμι ἄκρω ἱκανοποιημένος, περιχαρὴς καὶ εὐτυχής, διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, καθ' ἣν ἤμην Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας, συνετέλεσθησαν τόσα πολλὰ ἐν τῷ Νομῷ ὅσα δὲν εἶχον ἐπιτευχθῆ ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Νομοῦ.

Ἄξιζει καθεὶ τιμὴ καὶ ἔπαινος εἰς τοὺς συντελεστάς τῆς μεγάλης ταύτης ἐπιτυχίας εἴτε ἐν τῷ πρώτῳ τῶν παιδόντων τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς σφαιρῆς τῆς Κρατικῆς Μηχανῆς, εἴτε ἐν τῷ προοπάτων

Δημοσιεύομεν ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ὑποβληθέντος ὑπομνήματος εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῶν ὁμοσπονδιῶν Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσως, διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ὕλην ἀποκατάστασιν τῶν, πιστεύοντες ὅτι τὰ δίκαια αἰτήματα τῶν, θὰ συγγιγῆσιν τοὺς ἀρμοφασιστικὴν στροφὴν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὴν λειτουργὸν τῆς Παιδείας.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 4-9-1959
Ἐξοχωτάτους
Πρόεδρον Κυβερνήσεως
Ἀντιπρόεδρον Κυβερνήσεως
Ἐπιτελεστικὸν ἀποκαταστάσεως τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Εἶναι φανερόν, ὅτι οὐδὲν ἢ θέλησις μὴ ἀξιοπροσέχου Ἑθνικῆς ζωῆς καὶ ὕλης πνευματικῆς δημιουργίας διατρεπταί ἀκαμῆτα, ἐκεῖ τὸ πρόβλημα τῆς Παιδείας ἀποτελεῖ τὴν πρωταρχικὴν μέριμναν τοῦ κράτους καὶ τοῦ λαοῦ.

Τὸ πρόβλημα τῆς Παιδείας ὅμως δὲν εἶναι ἀπλοῦν ἀλλ' ἐξόχως σύνθετον καὶ τὸ ἀνώτερον παιδευτικὸν ἀποτέλεσμα καθορίζεται ἀπὸ τὴν συμβολὴν καὶ τὴν συνεργασίαν πολλῶν παραγόντων. Γὰρ διδασκλήρια, τὰ διδασκὰ βιβλία, τὰ ἐποπτικὰ μέσα, ἡ ὀργανώσις τῶν σχολείων, ἡ ἀριθμητικὴ ἐπάρκεια τοῦ προσωπικοῦ οἱ γονεῖς, οἱ μαθηταὶ καὶ ὅσα ἄλλα συμμετέχουν ἀποφασιστικῶς εἰς τὸ παιδευτικὸν ἀποτέλεσμα.

Εἰς τὴν κορυφὴν ὅπως ὄλων τῶν προμνημονευθέντων παραγόντων εὐρίσκειται ὁ εκπαιδευτικὸς λειτουργός, ὁ ὁποῖος καὶ θὰ θέσῃ εἰς κίνησιν τὸν μηχανισμόν τῆς Παιδείας, θὰ διδάξῃ, θὰ νοουθετήσῃ, θὰ ἐνθουσιάσῃ τοὺς τροφίμους, θὰ σφρηλατήσῃ τὸν χαρακτήρα, θὰ ὑψώσῃ, τὸ φρόνημα καὶ θὰ φέρῃ αὐτοὺς εἰς ζωσαν ἐπαφῆν μὲ τὰς ὑψίστας πνευματικὰς ἀξίας, θὰ ἐκκαύσῃ εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν τὸν ἔρωτα πρὸς τὰ ὕψηλα, ὁ ὁποῖος ἔπαξ ἐκκαυθεὶς θὰ πυροπολῇ αὐτοὺς μέχρι τῆς τελευταίας πνοῆς. Ὁ εκπαιδευτικὸς λειτουργὸς οὐχὶ τυχαίως καλεῖται ἡ ψυχὴ τῆς Παιδείας, καθ' ὅσον τὸ σύνπλεγμα τῶν συντελεστικῶν τῆς Παιδείας ζῆ καὶ κινεῖται χάρις εἰς τὴν πνοὴν τῆς ἰδίας του ψυχῆς. Ἡ δὲ ἀδύνατος ἱστορικὴ πείρα διδάσκει, ὅτι οὐδὲν ὁ παράγων λειτουργός τῆς Παιδείας ὑπάρχει, ἀναπληροῦνται εὐκόλως πάντες οἱ λοιποί.

Ἐκπαιδευτικὸς λειτουργός ὅμως, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν θὰ ἔχη κατὰ βάλε πᾶσαν προσπάθειαν, θὰ ἔχη μοιραίως ἠλαττωμένη ἀπόδοσιν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιμετωπίζεται ἀποτελεσματικῶς τὸ πρόβλημα τῆς ἠθικῆς καὶ ὕλης ἀποκαταστάσεως τοῦ οὐχὶ μόνον ἐντός τῆς οἰκογενείας τῶν κρατικῶν λειτουργῶν ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐθνικοῦ κοινωνικοῦ συνόλου γενικώτερον καὶ τοῦτο διὰ πολλοὺς λόγους.

Αἱ διοικήσεις τῆς Ὀμοσπονδίας τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσως καὶ τῆς Διδακτικῆς Ὀμοσπονδίας τῆς Ἑλλάδος πιστεύουν, ὅτι τὰ πρῶτα καὶ ἄμεσα μέτρα διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ὕλην ἀποκατάστασιν τοῦ εκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ πρέπει νὰ ἀναφέρονται εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ γλοσχοῦ ἐιδικοῦ ἐπιδοματός τῶν, εἰς τὴν βελτιώσιν τῶν ὄρων τῆς ἐπαγγελματικῆς τῶν ἐξελίξεως καὶ εἰς τὴν πληρῆ ἀξιοποίησιν τοῦ θεσμοῦ τῶν ἀρετῶν ἐκπαιδευτικῶν τοῦ εκπαιδευτικοῦ σώματος εἰς τὰ ἀνώτατα συμβούλια ἐκπαι-

δύ ἀπολύτως ἐξηρημένα ἐκ τῆς ὕλης ἀποδόσεως τῆς παιδευτικῆς λειτουργίας εἰς μίαν ἐποχὴν διεθνούς πνευματικῆς ἀμίλλης, καθ' ἣν κινήτοποιοῦνται αἱ πολυτιμότεραι καταβολαὶ τῶν ἀνθρωπίνων φυλῶν, ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ μὲ τὴν βαρύτερην ὄσον καὶ τιμητικωτάτην πνευματικὴν κληρονομίαν τῶν 4000 ἐτῶν οὕτε ἐπιθυμῆι οὕτε καὶ δικαιούται νὰ εὐρίσκειται μετὰ τῶν πνευματικῶν ὑποαναπτύκτων, οἱ ὁποῖοι ἀσθμαίνοντες καὶ μετὰ πολλοῦ κόπου μόλις κατορθῶντες νὰ παρακολουθοῦν ἐξ ἀποστάσεως τὰς πνευματικὰς ἐπιδόσεις τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Εἶναι φανερόν, ὅτι οὐδὲν ἢ θέλησις μὴ ἀξιοπροσέχου Ἑθνικῆς ζωῆς καὶ ὕλης πνευματικῆς δημιουργίας διατρεπταί ἀκαμῆτα, ἐκεῖ τὸ πρόβλημα τῆς Παιδείας ἀποτελεῖ τὴν πρωταρχικὴν μέριμναν τοῦ κράτους καὶ τοῦ λαοῦ.

Αἱ βεβαιωτικὰ καταστάσεις διὰ πρώτην φοράν κατὰ πληθωρικὸν τρόπον κατέκλυζον τὰ Ταμεία. Καὶ οἱ δημόται εἰθίσθησαν εἰς τὴν πληρωμὴν. Καὶ οὕτω ἐπετεύχθη τὸ μέγα ἀποτέλεσμα: Τὰ ἔσοδα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὑπὸ τὸ καθῆστοις τῶν ἰδίων φορολογικῶν διατάξεων ἀπὸ 1.942.057 δραχμ. τὸ ἔτος 1950-51 ἀνήρχοντο σταθερῶς φθάσαντα τὰς 8.946.756 δραχμ. μέχρι τῆς τελευταίας μεταβολῆς τῶν φορολογικῶν διατάξεων.

Ἐγκαταλείπον τὸν Νομὸν ἔχω τὴν εὐχάριστον συναίσθησιν ὅτι ἐξετέλεσα πλήρως τὸ καθήκον μου κατὰ τρόπον ἀμερόληπτον καὶ ἀντικειμενικόν.

Ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν ὑπηρεσιακῶν μας καθηκόντων ἴσως νὰ ὑπῆρξαιεν πολλάκις αὐστηροὶ καὶ νὰ ἐλυπήσαιεν τινὰς, ἀλλὰ προσεπαθίσαμεν νὰ μὴ ἀδικήσωμεν, ἀρθάνεμε πάντοτε ὑπεράνω ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν.

Αἰσθάνομαι τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀνάγκην ν' ἀποχαιρετήσω ἕνα ἕκαστον ἐξ ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πρώτῳ σας τοὺς κα τοίκους τοῦ Νομοῦ, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ πράξω τοῦτο

δευτικοῦ σώματος εἰς τὰ ἀνώτατα συμβούλια ἐκπαιδευτικοῦ προσωπικοῦ. Ἀναλυτικότερον τὰ ἄμεσα αἰτήματα τῶν λειτουργῶν τῆς Στοιχειώδους καὶ Μέσης Ἐκπαίδευσως εἶναι τὰ κάτωθι:

1) Ἀξίσεις τοῦ πενιχροτάτου ἐκ 200-550 δραχμ. μηνιαίως ἐιδικοῦ ἐπιδοματός κατὰ 700 δραχμ. καὶ μετονομασία αὐτοῦ εἰς ἐπίδομα βιβλιοθήκης.

2) Ἀκόλυτος ἐξέλιξις εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Βοηθοῦ Γυμνασιάρχου καὶ Ἐπιθεωρητοῦ Σωματικῆς Ἀγωγῆς τῶν πρωτοβάθμιων καθηγητῶν τῶν κλάδων 3 καὶ 4 τοῦ Ν.Δ. 3379/1952 καὶ τῶν ἐκ τοῦ κλάδου 5 ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 4595/1930 καὶ τοῦ Ν.Δ. 1315/1942, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς προτάσεως αὐτῶν πρὸς προαγωγὴν κατ' ἀπόλυτον ἢ ἀπλήν ἐκλογὴν.

3) Ἀκόλυτος ἐξέλιξις τῶν καθηγητῶν τοῦ κλάδου 5 τοῦ Ν.Δ. 3379/1955 εἰς πρωτοβάθμιους καθηγητὰς καὶ δυνατότητος ἐξελίξεως 50 ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Βοηθοῦ Γυμνασιάρχου.

4) Περιορισμὸς τοῦ ἀπαιτούμενου διὰ τὴν προαγωγὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ πρωτοβάθμιου καθηγητοῦ χρόνου: α) διὰ τοὺς καθηγητὰς τοῦ κλάδου 3 καὶ τοὺς ἐξομοιωμένους μὲ αὐτοὺς ἀπὸ 11 ἐτῶν εἰς 10, καὶ β) διὰ τοὺς καθηγητὰς τῶν κλάδων 4 καὶ 5 καὶ τοὺς ἐξομοιωμένους μὲ αὐτοὺς ἀπὸ 16 ἐτῶν εἰς 13.

5) Ἀξίσεις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν ἀπὸ 40 εἰς 50, ἐξ ὧν 5 διὰ τὸν κλάδον 5, ἀνά μία διὰ τὰς εἰδικότητας τῶν ξένων γλωσσῶν (Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς), τῶν Τεχνικῶν, τῆς Μουσικῆς καὶ τῶν Οἰκοκυρικῶν.

6) Ἐνοποίηση τῶν βαθμῶν Τμηματάρχου β' καὶ α' τάξεως.

7) Ἀξίσεις τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Διευθυντῶν β' εἰς 1350 (ὅσα τὰ 5) τάξια καὶ τὰ 6) τάξια Δημοτικῶν σχολείων ὡς ὀρίζῃ ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Ν.Δ. 3379/1955.

8) Προώθησις εἰς τὸν βαθμὸν Διευθυντοῦ α' καὶ εἰς τὸν ἀριθμὸν θέσεων 200 πρὸς κάλυψιν τῶν διευθύνσεων τῶν προτύπων Δημοτικῶν Σχολείων τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Περιφερειῶν καὶ τῶν τοιούτων τῶν Προτύπων τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν καὶ.

9) Ἀξίσεις τῶν ὀργανικῶν θέσεων Τμημ. Β' τῶν Νηπιαγωγῶν εἰς 200 καὶ προώθησις τοῦτον εἰς τὸν βαθμὸν Τμημ. α' τάξεως.

ΑἰΡΕΤΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

10) Ἀξίσεις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀρετῶν Ἐκπαιδευτικῶν Συμβούλων ἐξ ἑκάστου κλάδου εἰς δύο (2), ἐξ ὧν ὁ εἰς νὰ συμμετέχη εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Ἐκπαιδευτικοῦ Προγράμματος (Α.Σ.Ε.Π.) καὶ ὁ ἕτερος εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Διοικήσεως Ἐκπαιδευτικοῦ Προσωπικοῦ (Α.Σ.Δ.Ε.Π.).

Οἱ Λειτουργοὶ τῆς Ἐκπαιδευτικῆς, Μέσης καὶ Στοιχειώδους, ἐκφράζον τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ σημειωθῇ ἄμεσα καὶ γενναία ἀνταπόκρισις τῶν ὑπευθύνων παραγόντων τῆς Πολιτείας εἰς τὰς μετριοπαθεῖς καὶ λογικὰ αἰτήματά τῶν, διὰ νὰ σημερινῇ ἡ ὥρα τοῦ τέλους τοῦ θλιβεροῦ καθεστώτος, τῆς ἀνίσου καὶ ἀδίκου μεταχειρίσεως, τοῦ ὁποῖου πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι παρετάθη πολὺ πέραν τοῦ ἀνεκτοῦ, καὶ νὰ ἐπιτραπῇ τοιοῦτοτρόπως εἰς μὲν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν σῶμα νὰ οἰκοδομηθῇ ἐπὶ τῶν στερεῶν θεμελίων τῆς ἠθικῆς καὶ ὕλης ἀποκαταστάσεως τοῦ τῷ ὕψηλόν καὶ μεγαλοπρεπὲς οἰκοδόμημα τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας εἰς δὲ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος νὰ ἀρῆται ταχέως τοὺς γλυκεῖς πνευματικὸς καρποὺς τοὺς ὁποῖους δικαιούται νὰ γευθῇ λόγῳ τῆς ἀναμφισβητήτου ἰσχυρᾶς πνευματικῆς ἐφέσεώς του καὶ τοῦ ἐν δόξῳ πολιτιστικοῦ παρελθόντος του.

Μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ Ο.Λ.Μ.Ε.
Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ Δ.Θ.Ε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΑΓΙΟΜΑΜΙΤΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ

Διευθυντὴς Κλινικῆς Ν.Σ.Α.
Ἐγγατίας 104 Τηλεφ. 72.403
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Μετὰ τὸν προσήκοντος σεβασμοῦ
Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ Ο.Λ.Μ.Ε.
Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ Δ.Θ.Ε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΑΓΙΟΜΑΜΙΤΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Διευθυντὴς Κλινικῆς Ν.Σ.Α.
Ἐγγατίας 104 Τηλεφ. 72.403
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΡΩΤΗ ΕΙΣ ΔΙΑΓΟΝΙΣΜΟΝ ΤΟΥ Ε.Ι.Ρ. Η ΜΑΙΡΗ ΚΑΤΡΑΤΣΙΩΤΟΥ

Τὸ Ἑθνικὸν Ἴδρυμα Ῥαδιοφωνίας εἶχε διοργανώσει μεταξὺ νεαρῶν ἀκροατῶν καὶ ἀκροατριῶν τοῦ ἡλικίως 14 ἕως 24 ἐτῶν διαγωνισμόν (ἔρηνά λείων) διὰ τὴν διερεύνησιν τῶν προβλημάτων καὶ τῶν προσανατολισμῶν τῶν νέων εἰς τὴν χώραν μας.

Τὸ πρῶτον βραβεῖον ἐχορηγήθη εἰς τὴν ἐκ Μ. Παναγίας διδά Μαίρην Κατρατσίωτου εἰς τὴν ὁποίαν μάλιστα κατόπιν τῆς ἐπιτυχίας τῆς τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας προσέφερε ὑποτροφίαν διὰ νὰ παρακολουθῆσθαι μαθῆμα τὰ Γυμνασίον.

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου ὁ ἀκαδημαϊκὸς καὶ διαπλοεπὴς λογοτέχνης κ. Ἡλίας Βενέζης ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ «Βῆμα» τῶν Ἀθηνῶν ἄρθρον ἐκ τοῦ ὁποῖου ἀναδημοσιεύομεν μετ' ἐξαιρετικῆν εὐχρηστῆσιν τὴν κάτωθι περιουλήν:

«Ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπαντήσεως ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ, τώρα, νὰ μεταφέρω ἐδῶ ἀποσπάσματα ἀπὸ μίαν. Δὲν εἶναι γραμμένον τὸ κείμενον αὐτὸ ἀπὸ μορφωμένο κορίτσι. Εἶναι ἀπὸ μίαν χωριατοπούλα πού ἀφηγγεῖται ἀπλὰ τὰ τῆς μικρῆς ζωῆς τῆς. Μὲ τὴν γνησιότητα, μὲ τὴν καθαρὴν γλῶσσαν, πού συγγινεῖ εἰλικρινά. Παραπέμπει σὲ πηγὰς ἀγνόητος πού εἰς νομίζαμε χαμένες διὰ παντός στήν πατρίδα μας.

Ἀκούστε:
«Λέγομαι Μαίρη Δημητρίου Κατρατσίωτου Γεννήθηκα τὸ ἔτος 1940, τώρα εἶμι 19 ἐτῶν. Κατοικῶ σ' ἕνα χωριὸ τῆς Χαλκιδικῆς πού ὀνομάζεται Μεγάλη Παναγία, διότι ἡ μητέρα τοῦ Χριστοῦ ἔδωκε τὸ ὄνομά της. Στὸ Γυμνάσιον, ἂν καὶ τὸ ἐπιθυμοῦσα μ' ὄλη μου τὴν καρδίαν, δὲν μπόρεσα νὰ πάω. Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον δὲν πῆγα εἶναι ὁ ἐξῆς: ὅταν ἕνας ἀγρότης πατέρας, ἔχει τέσσερα παιδιά, εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ τὰ μορφώσῃ ὅλα. Ἐγὼ τὸ δνεῖρο μου ἦταν νὰ μορφώσω νὰ μορφωνόμουν ἀλλὰ ἀφοῦ δὲν μπόρεσα ἔμαθα μίαν τέχνην, διότι ὁ ἀνθρώπος πρέπει πάντα νὰ ἀσχολῆται μὲ κάτι. Τώρα δὲν μοῦ εἶναι νὰ παρὰ πῶς μπορῶ νὰ βοηθῶ τοὺς συγχωριανούς μου. Καὶ ἐπειδὴ ἐδῶ στὸ χωριὸν μας κάνει πολὺ βαρὺ χειμῶν, ἀγόρασα μίαν πλεκτομηχανὴν καὶ πλέκω μάλλινα. Ἐπιτοὶ ὁ ἀγροτικὸς κόσμος δὲν κινεῖται πολὺ. Γι' αὐτὸ καὶ δὲ σκοπεύω νὰ ἐγκαταλείψω τὸ χωριὸν μου πού, ἂν ὄχι πολὺ, λίγο τοῦ εἶμαι χρήσιμη. Ἐγὼ ἂν ἠμπορούσα νὰ σπουδάσω, ἕνα ἦταν τὸ ὄνειρό μου, δὲ θὰ γενόμουν οὔτε γιατρός, οὔτε δικηγόρος, ἀλλὰ θὰ γενόμουν μίαν δασκάλα τῆς νοικοκυρικῆς. Ἐπιτοὶ θὰ βοηθοῦσα σὲ πολλὰ πράγματα τὸ γεωργικὸ χωριὸν μου, καὶ ἰδιαίτερος τῆς νέες τοῦ χωριοῦ πού στεροῦνται τὰ πάντα ὅπως καὶ ἐγὼ ἡ ἴδια. Θὰ ἤθελα μ' ὄλη μου τὴν καρδίαν τὸ καλοκαίρι νὰ βοισκόμουν σ' ἕνα λιμάνι πλημ-

μυρισμένο ἀπὸ κόσμον καὶ νὰ κάνω μπάνιο στὴ χλιαρὴ θάλασσα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον. Ἡ ἰδιαίτερη ἀφοσίωσις στὰ διάφορα σπιτικὰ ζῶα εἶναι ἡ μόνη μου ψυχολογία. Ὅ,τι ἦχος μουσικῆς φθάσει στ' αὐτίαν μου μὲ μαγεύει. Ἐδῶ στὸ χωριὸν δὲν ἔξορουμε τί εἶναι τὰ σπόρ. Διαβάζοντας μάθαμε ὅτι σπόρ λέγονται τὰ διάφορα παιχνίδια, τὸ τένις, ἡ μπάλα, οἱ χινοδρομίες, ἡ ἵππασία καὶ πόρα πολλά ἄλλα πού ἐμεῖς δὲν τὰ ἔξορουμε. Μ' ἀρέσει πολὺ ἡ ἵππασία, εἶναι τὸ μόνον πού μπορῶ νὰ κάνω. Ἐχορμε ἕνα ἄλογο γιὰ τῆς διαφόρες δουλειὰς τοῦ σπιτιοῦ.

Ἐπιτοὶ εἶναι πολὺ γέριον δὲν παύω νὰ τὸ καβαλάω καὶ ἐπὶ ὥρα πολλὴ νὰ τρέχω σὺν τρελλῇ. Εἶναι ἡ μόνη διασκέδασή μου. Ἀλλὰ διὰ τὸ πατέρας μου πεῖ: «Μαίρη, πάρε τὴν τσάπα καὶ πῆγαινε νὰ σκάψῃς στὸ ἀμπέλι» σπόρ εἶναι καὶ ἐκεῖνο. Ὅ,τι καὶ νὰ βρῶ τὸ διαβάσω, νὰ διαβάσω ὅσον μπορῶ διότι, νομίζω ἔτσι θὰ μπορέσω νὰ μάθω ἕκείνα πού δὲν μπόρεσα, νὰ ζῶ τὴν αὐτοῦ ζοῆ ἔστω καὶ ἀπὸ μακρότα. Μίαν γυναῖκα διὰν ἐργάζεται ποτε δὲν μπορεῖ εἶναι καλὴ νοικοκυρὰ καὶ νὰ γίνῃ καλὴ μάνα. Τὸν ἀντρα τῆς θὰ φροντίσῃ πρῶτα νὰ τὸν ἐξοκουράσῃ μὲ τὸ καλὸ φρόνημα τῆς καὶ τὴν καθαρὴν ἰδιότητα τοῦ σπιτιοῦ. Ὅταν φροντίζει νὰ κἀνῃ καλὸ κομμάτι καὶ οἰκονομία θὰ φθάσῃ αὐτὰ πού βγάξει ὁ σύζυγος τῆς. Ἡ προίκα εἶναι τὸ βασανιστικὸ ζήτημα πού ἀντιμετωπίζομε ὅλα τὰ φτωχὰ κορίτσια. Ἀλλὰ γιὰ μένα ἕνα εἶναι τὸ ζήτημα πού μὲ πολλὴ δυσκολία ἀντιμετωπίζω. Πάντα ἐλπίζω ὅτι σὶ τῆ ζωῆ μου θὰ μποροῦσα νὰ γίνω κάτι γιὰ νὰ βοηθῆσω τὸν φτωχὸν κόσμον. Ἀλλὰ μὲ τὴ σκέψη ὅτι ποτε μου δὲν θὰ μπόρεσα καὶ πάντα θὰ εἶμαι αὐτὴ πού εἶμαι, μὲ κάνει πολὺ δυστυχισμένη.

Καὶ τὸ κείμενον καταλήγει, ὁπευθυνόμενον στὶς ἀγνωστες φωνῆς τοῦ ραδιοφώνου πού φτάνουν ἐκεῖ, στὸ χωριὸ τῆς Χαλκιδικῆς, ὡς φωνῆς τοῦ μεγάλου κόσμου καταλήγει ἔτσι: «Σὰς στέλω ὅλους σας τοὺς χαιρετισμούς μου καὶ σὰς περιμένω τὸν Αὐγουστο στὶς 15 πού γιορτάζει τὸ χωριὸν νὰ ρυθῆτε νὰ φάτε ἀπὸ τὸ ἀμπέλι μας σταφύλια. Σὰς χαιρετῶ Μαίρη».

Δὲν εἶναι, πράγματι, μίαν σελίδα ἀγνόητος καὶ ὁμορφιάς καὶ ἐλπίδας αὐτῆς πού ἀπέσπασα καὶ σὰς παρέθεσα;»

ΗΛΙΑΣ ΒΕΝΕΖΗΣ
Τί νὰ προσθέσωμεν ἡμεῖς εἰς τὰ τόσον εὐγλωττα σχόλια τοῦ ἑλκετοῦ Ἑλληνοῦ συγγραφέως;

Μόνον τὴν χαρὰν καὶ τὴν συγκίνησιν τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασάμεν ὡς Χαλκιδικιώτες ἀπὸ τὴν βράβευσιν τῆς σεμνῆς αὐτῆς κόρης τῆς Μ. Παναγίας καὶ ἀπὸ τὴν ἀπήχησιν τὴν ὁποίαν εἶχε γενικώτερον ἡ ἐπιτυχία αὐτῆ. Σ. Κ.

ΚΑΙΝΗΚΗ
ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΩΝ
Γίνονται δεκτοὶ ἀσθενεῖς ἀνασφάλιστοι καὶ ἠσοφλισμένοι. ΤΕΒΕ, ΙΚΑ, Ταμείων Μεταλλευτῶν, ΣΕΚ, ΤΑΚΕ, Δημόσιοι Ὑπάλληλοι ΟΤΕ, κ.λ.π. Ταμίον.
ΓΩΝΙΑ: ΠΛΑΤΩΝΟΣ 1 - ΕΓΝΑΤΙΑΣ 71 - ΤΗΛ. 79 221 (Παραπελάσῳς Πρακτ. Λεωφορείων Πολυγύρου Χαλκ.)
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΕΠΕΤΕΙΩΝ ΜΑΣ ΕΙΣ Ν. ΜΟΥΔΑΝΙΑ

Με ιδιαίτερον λαμπρότητα εορτάσθη ενταύθα η ιστορική εθνική επέτειος της 2ης Οκτωβρίου. Πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ἡ δημοτικὴ φιλαρμονικὴ ἀνῆκουσεν τὸ θωρινόν. Κατὰ τὴν τελεσθεῖσαν ἐπίσημον δοξολογίαν καθ' ἣν παρέστησαν ἅπασαι οἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ καὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς κομποπόλεως, προσήλθον συνεταγμένα τὰ σχολεῖα καὶ οἱ πρόσκοποι. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ Δ/ντῆς τοῦ σχολείου κ. Ί. Πανταζῆς. Μετὰ τὴν δοξολογίαν, ἐτελέσθη μνημόσυκος δέησις πρὸ τοῦ ἡρώου τῶν πεσόντων, ἐγένετο προσκλήτηριον αὐτῶν, ἐτηρηθῆ ἑνὸς λεπτοῦ σιγῆς καὶ κατετίθησαν στέφανοι. Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσαν παρελάσιν κατεχειροκροτήθησαν οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων, οἱ ναυτοπρόσκοποι καὶ τὰ λυκόπουλα. Γενικῶς οἱ ἀνωτέρω καὶ οἱ ὑπόλοιποι εορταστικὰ ἐκδηλώσεις ἦσαν ἀντάξιοι τοῦ μεγάλου ἱστορικοῦ ἐθνικοῦ γεγονότος ὅπερ ἐόρταζεν ἡ Ἑλλάς.

ΕΙΣ Ν. ΦΛΟΓΗΤΑ

Μετὰ πάσης ἐπισημότητος εορτάσθη ἐφέτος ἡ εθνικὴ επέτειος τοῦ ἱστορικοῦ ΟΧΙ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου. Οἱ μαθηταὶ καὶ διδάσκαλοι μετὰ τὴν κατόικων μετέβησαν εἰς τὴν δοξολογίαν, ἐν συνεχείᾳ ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν κατοίκων εἰς τὸ κοινοτικὸν προαύλιον πρὸς τοὺς ὁμοίους ὁμίλησεν ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος κ. Τσοχονίδης. Ἐγένετο κατὰθεσις στεφάνων εἰς τὸ κενοτάφιον καὶ προσκλήτηριον τῶν πεσόντων. Ἀκολούθως ἐδόθη θυμασσία σχολικῆ εορτῆ μετὰ μιν ἔπιτυχιαν, ἣτις καὶ ἐκλείσθη μετὰ τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

ΑΙΣΙΟΙ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑ 12.

Τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον τοῦ χωριοῦ μας, μετὰ τὸν ἐνεργητικὸν πρόεδρόν του κ. Χαρ Λογγινίδην, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ποῦ ἀνέλαβον τὴν κοινοτικὴν ἀρχὴν, τὸ ἐνδιαφέρον των ὑπὲρ τῶν ἔργων κοινῆς ὠφελείας εἶναι ἐκδηλόν. Μέσα εἰς λίγον χρονικὸν διάστημα δλοκλήρωσαν ἔργα τὰ ὁποῖα ἤτουν ἀπολύτως ἀπαραίτητα καὶ θὰ ἔπρεπε ἀπὸ πολλῶν εἰτῶν νὰ εἶχον γίνῃ.

Ἡ διδόντις τῶν πρὸς παραλίαν ὁδῶν εἶναι ἔργον τὸ ὁποῖον θὰ ἀξιοποιήσῃ τὴν φυσικὴν τουριστικὴν θέσιν τοῦ χωριοῦ μας. Ὑπὸ μελέτην δὲ καὶ ἄλλα ἔργα ὑπάρχουν, ἀσφαλῶς δὲ καὶ αὐτὰ θὰ δλοκληρωθῶν χάρις τῆς εὐεργετικότητος τοῦ προέδρου καὶ τῆς κατανόησώς του ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.

Εὐχόμεθα ὅπως μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου συνεχίσῃ τὰς ὑπὲρ τοῦ χωριοῦ μας προσπάθειάς του τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν παντὸς ἐνδιαφερομένου ὅτι παρὰ τῆ Ταχ. Δάφνης ἐξεκενώθη μία θέσις ἐπαρχιακοῦ μονίμου διανομέως. Ὅθεν ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως τῆς παρουσίας γίνονται δεκταὶ αἰτήσεις συμμετοχῆς. Διὰ πλείονας πληροφορίας δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ προσέρχωνται καθ' ἑκάστην καὶ νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν παρὰ τῆς ἐνταύθα ταχυδρομικῆς διευθύνσεως μόνης ἐν προκειμένῳ ἀρμοδίως. Ἐν Πολυγύρῳ τῆ 12-11-1959 Ὁ προϊστάμενος ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως Χαλκιδικῆς ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΟΥΧΤΑΡΗΣ

ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Διὰ μία φορά ἄκόμη τὰ ἡρωϊκά μας φτερὰ ἐξόρτασαν τὴν εορτὴν τῶν προσηλατῶν τῶν Ταξιαρχῶν καὶ εἰς δλας τὰς ἀεροπορικὰς βάσεις ἐτελέσθησαν εορταί, τῆ συμμετοχῆ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἀρχῶν.

Ὅντω καὶ εἰς τὸ ἀεροπορικὸν ἀπόσπασμα πεδίου βολῆς Ἁγίου Μάμαντος, ἐτελέσθη σεμνὴ καὶ ἀπέριτος ἐορτή.

Εἰς τὰς 11 ἀκριβῶς παρουσία τῶν κοινοτικῶν ἀρχῶν Ἁγίου Μάμαντος καὶ Ν. Ποιταΐας καὶ πλήθους κόσμου ἐψάλλη ἁγιασμὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁμίλησεν ὁ Διοικητῆς τοῦ ἀποσπάσματος βολῆς κ. Κοττάς Ἀνδρέας ὅστις ἀνέπτυξε τὴν δρᾶσιν τῆς ἀεροπορίας τονίσας ἰδιαιτέρως ὅτι «ὅπως οἱ ἅγιοι Ἀρχάγγελοι φυλάττουσι τοὺς χριστιανούς ὑπὸ τὰς πτέρυγὰς τῶν, οὕτω καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Βασιλικὴ Ἀεροπορία φυλάττει καὶ προστατίζει τὸ ἔθνος ἐν πολέμῳ καὶ εἰρήνῃ».

Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν οἱ ἐπισκέπται, ἐπεσκέφθησαν τὰς νεοκτίστους ἐγκαταστάσεις, αἱ ὁποῖαι τυγχάνουσι ἀρισταί ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, χάρις εἰς τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ πραγματοῦ ἀξίου καὶ ἱκανοῦ Διοικητοῦ κ. Κοττά.

Εἰς τὸ τέλος τῆς εορτῆς ἐδόθη ὑπὸ τῆς μονάδος δεξίωσις.

Τὴν ἐν λόγῳ εορτὴν εἰμίτησαν καὶ οἱ ἐφεδροὶ ἀξιωματικοὶ Χαλκῆς διὰ τῆς παρουσίας των.

ΜΑΘΗΤΙΚΑΙ ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΙ ΥΠΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ Ν. ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ

Εἰς τὴν σεμνὴν τελετὴν τοῦ ἐνταύθα γυμνασιακοῦ παραοτήματος, ἐγένετο ἡ ἐναρξίς χορηγήσεως 100)δραχμῶν ὑποτροφίας, χορηγουμένης ὑπὸ τοῦ δημάρχου Ν. Μουδανιῶν κ. Π. Ζαφειρίου, εἰς τὸν πρῶτον εἰς ἐπίδοσιν καὶ ἥθος, μαθητὴν ἐκάστης τάξεως τοῦ γυμνασίου κατὰ μῆνα 7)δραχμῶν αὐτὸ ἔχει βεβαίως καὶ τὴν ὑλικὴν ἀεῖαν του ἀλλὰ κυρίως ἔχει τὴν ἠθικὴν τοιαύτην παρακινῶν τὸν μαθητὴ εἰς εὐγενῆ ἀμιλλαν. Ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ γυμνασίου δ κ. Δήμαρχος κατὰ τὴν τελετὴν συνέστησεν ἀκάματον ἐργατικότητα, πρὸς τὸν σῆμασιν τῶν ἰδίων ἀλλὰ καὶ τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω 600 δραχμῶν, δ κ. Δήμαρχος διαθέτει ἐκ τῆς δημορχιακῆς τοῦ ἀποζημιώσεως κ' ἑτέρας 500 δραχμῶν κατὰ μῆνα δι' ὑποτροφίαν τοῦ ἀποφοίτου τοῦ γυμνασιακοῦ παραοτήματος Ν. Μουδανιῶν, ἀνεξαρτήτως τόπου καταγωγῆς, ὅστις ἐφέτος εἰσῆλθῃ μετὰ τὸν μεγαλύτερον βαθμὸν εἰς τὸ πανεπιστήμιον. Ἐτέρας 1.000 δραχμῶν διαθέτει κατὰ μῆνα διὰ τὴν προικοδοτήσιν μιᾶς ἀπορροκοσίδος. Ὅντω δὲ τὸν τρεῖς ἀνωτέρω σκοπούς, διαθέτει δ κ. Δήμαρχος ὁλόκληρον τὴν μηνιαίαν δημορχιακὴν του ἀποζημιώσιν. Δὲν ἔχει ἀνάγκην σχολίων τὸ ἀνωτέρω γεγονός διότι ὁμιλεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι δ κ. Ζαφειρίου ἀποτελεῖ στοιχεῖον προόδου διὰ τὰ Μουδατὰ καὶ τὴν Χαλκιδικὴν γενικώτερον. Εὐχόμεθα μόνον τὸ παράδειγμά του, νὰ εὐρημιμητὰς καὶ εἰς τὴν ὑπόλοιπον Χαλκῆν ἵνα συντελέσων καὶ διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ εἰς τὴν παραγωγὴν τῆς.

ΜΟΥΔΑΝΙΩΤΗΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἑλαίω 20 στρεμ. εἰς θέσιν (Ἄμαρᾶ—Καλύβα). Πληροφορία ἀπὸ τὸν κ. Ἰωάννην Δημητρίαν.

Ο κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ

Ὁ Νομάρχης κ. Κων)νος Δαμ)ντος ἀνεχώρησεν εἰς 20)ήμερον κανονικὴν ἀδειαν.

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Νομάρχου κ Κων)νου Λαμ)ντιν συνήλθεν εἰς συνεδρίασιν ἡ Νομαρχιακὴ ἐπιτροπὴ ὑποτροφίω ἣτις ἐνέκρινε τὴν χορηγίω ὑποτροφίω εἰς ἀριστεύσαντας μαθητὰς τῶν γυμνασίου τοῦ Νομοῦ κατὰ νὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1959-60,

ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΔΡΑΧΜΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΚΕΡΜΑΤΑ ΘΑ ΠΑΡΑΓΕΛΘΟΥΝ

ΑΘΗΝΑΙ 12 — Ὁ) ἀνεκοινώθη μετὰ τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ὅποτε θὰ τεθοῦν εἰς κυκλοφορίαν τὰ νέα μεταλλικὰ δεκάδραγμα, θὰ κροωθηθοῦν αἱ συνεννοήσεις μετὰ τοῦ δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης Ἐλλάδος, διὰ τὴν κοπὴν καὶ μεταλλικῶν κερμάτων τῶν 20 δραχμῶν, τὰ ὁποῖα καὶ θὰ εἶναι ἐξ ἀργύρου. Ἐπίσης θὰ καθορισθοῦν καὶ ἔξουσι τῆς δημοπρασίας διὰ τὴν προμήθειάν των.

ΛΥΠΗΡΑ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΙΣ

Πρὸς πενθημέρου ἀπέθανεν ἐκ συμφορῆσεως ἐγκεφαλικῆς ὁ ἐν Δάφνῃ Ταχυδρομικὸς διανομεὺς Ἰωάννης Βαλογιάννης ἐκ Συκιᾶς. Ἀνθρῶπος ἐξαιρετός καὶ ὑπάλληλος ὑποδειγματικὸς. Ὁ θάνατος του κατελύπησε ὅλην τὴν νοτιαν πλευρὰν τοῦ Ἀγ. Ὄρους ἐξυπηρετουμένην προθυμῶτα ἐκ ὑπ' αὐτοῦ ἄλλα καὶ διότι ὁ θάνατός του ἦτο πρόωρος καὶ ἀδικος συνετεία ἀδιαφορίας τοῦ κράτους πρὸς τὰ παράνομά του.

Ἐπὶ 22ετίαν συνεχῶς ὑπηρετῶν ἐν Δάφνῃ ἐξῆτει ἐπιμόνος μετὰθεσιν εἰς τὴν γενεϊεράν του, λόγῳ οἰκογενειακῶν ἀναγκῶν, ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον. Τελευταίως τὸ Ὑπουργεῖον Τ.Τ. καθώρισεν ὅπως οἱ ἐν Ἀγ. Ὄρει ὑπάλληλοι του, λόγῳ τῶν ἱδιοτύπων συνθηκῶν, μετατίθωνται κατὰ τετράμηνον. Τοῦτο δμως ἰσχύει διὰ τοὺς προἰσταμένους.

Θὰ ἦτο δύσκονον ἡ ἐπέκτασις τοῦ μέτρου καὶ διὰ τοὺς πτωχοὺς διανομεῖς, ἀν ὅχι κατὰ τετράμηνον, τουλάχιστον κατὰ τετραετίαν; δὲν θὰ ἦδύνατο ἡ ὑπηρεσία νὰ μεταθέτει ἀμοιβαίως αὐτοὺς μετὰ συναδέλφους τῶν πλησιοχώρων κέντρων.

Τὴν προτεσίαν ἀκριβῶς εἶχεν ἀφικθῆ ὁ νέος προϊστάμενος Δάφνης καὶ τὴν ἐπομένην συνέβη τὸ ἀδόκητον εἰς τὸν καλὸν αὐτόν, πλὴν ἄτυχῆ διανομέα.

Νομίζομεν ὅτι ὑπέχει, εὐθύνην ἡ ὑπηρεσία, διὰ τὴν τοιαύτην ἀδιαφορίαν ἐπὶ στοιχειώδους ἀνθρωπιστικοῦ αἰτήματος.

Τῆς αὐτῆς κατηγορίας τυγχάνει καὶ ὁ ἐν Καρναῖς ἔτερος διανομεὺς, αἰτῶν ἐπιμόνος μετὰθεσιν ἀμοιβαίαν μετὰ τὴν: Ἰερισσοῦ ὅθεν κατὰ γεται, ἀλλὰ μὴ εἰσακουόμενος καὶ αὐτός, διότι ὁ ἐκᾶ διαθέτει στερεωτέρας βάσεις, ὥστε νὰ εἶναι ἀμετακίνητος.

Ὁ Καθηγούμενος ΑΡΧΙΜ. ΓΑΒΡΙΗΛ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἡ παραχωρεῖται συνεταιρικῶς οἰκοπέδον εἰς 2500 περίου τ.μ. ἐπὶ τῆς ἀσφάλτου εἰς περιλαμπρὸν θέσιν καὶ τοποθεσίαν Λειβάδι—Πολυγύρου, κατὰλλήλων διὰ βιομηχανικὴν ἢ τουριστικὴν ἐπιχρησιν. Παρέχονται εὐκολαἱ πληροφορίες. Ἀποτανηθε Γ. Παπαδόπουλον Μαστακίδου 7 Καριλάου—Θεσσαλονίκη.

Ο κ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΣ

Ἐπανήλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ βουλευτῆς κ. Λυσ. Σαραφιανός, ὅστις κατὰ τὴν ἐκεῖσε παρουσίαν του ἐφρόντισε διὰ τὴν ἐπίλιπτον πλείστων ζητημάτων ἀφρορῶντων τὴν Χαλκιδικὴν. Ἐπισκεφθεῖς τὸν ὑπουργὸν Παιδείας κ. Βογιατζίην ἐξήτησε νὰ μὴ καταργηθῆ ἡ ἱερὰ μητρόπολις Ἰερισσοῦ—Ἀγ. Ὄρους καὶ Ἀρδαμερίου, ὡσαύτως ἐξήτησε καὶ ἐπέτυχε νὰ μὴ καταργηθῆ τὸ γυμνασιακὸν παράρτημα Ν Καλλικρατείας.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ κ. Σαραφιανὸς ἐπεσκέφθη τὸ χωρίον Ταξίαρχην καὶ Γαλαρινὸν καὶ συνεζήτησε μετὰ τῶν κατοίκων αὐτῶν τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα αὐτοὺς διὰ τὴν ἐπίλιπτον τῶν ὁποίων ἐπελήφθη εὐθύς ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του

ΑΙ ΑΔΕΙΑΙ ΛΙΑΝΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 24 — Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ὑπουργῶν ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ ἐμπορίου καθορίζονται τὰ περὶ ἀδειῶν λιανικῆς πωλήσεως σιγαρέττων. Διὰ ταύτης προβλεπονται τὰ ἑξῆς: Ὁ ἀριθμὸς τῶν χορηγητέων ὁδεῶν λιανικῆς πωλήσεως ὦν ἐν ἄρθρῳ 10 τοῦ Α Ν. 1324)49 ἀναφερομένων εἰδῶν, καθορίζεται βάσει τοῦ σημερινοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων ἐκάστης πόλεως κλπ. με συντελεστὴν πάντοτε τὸν διαιρέτην τοῦ 400 Μέρους ὦν οὕτω χορηγηθησομένων νέων ἀδειῶν παρέχεται ὑποχρεωτικῶς εἰς ἀκραία σημεῖα (παρυφὰς) τῶν πόλεων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν εἰς ταῦτα διαμενόντων. Ἐπίσης ὑποχρεωτικῶς καὶ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν χορηγηθησομένων ἀδειῶν, παρέχονται τοιαῦτα εἰς πανδοχεῖα ἢ ἄλλα κέντρα εὐρισκόμενα εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν κατοικημένων περιοχῶν. Αἱ τυχὸν χορηγηθεῖσα μετὰ τοῦδε καθ' ὑπέρβασιν ἀδειαι, περιλαμβάνονται εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνωτέρω νέων ἀδειῶν.

Αἱ χορηγηθησομεναι νέαι ἀδειαι παρέχονται κατὰ τὴν κατωτέρω σειρὰν προτιμήσεως: α) Εἰς ἀναπήρους καὶ θύματα πολέμου, ὦν αἱ αἰτίσεις ἀπερριφθῆσαν ἐπὶ τῷ ὅτι συνεπληρωθῆ ὁ βᾶσει τῆς ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ ἔτους 1951 προβλεπόμενος ἀριθμὸς χορηγητέων ἀδειῶν. β) Εἰς ἀναπήρους καὶ θύματα πολέμου ὦν αἱ αἰτίσεις ἀπερριφθῆσαν ὡ: ἐκ πρόθεσμοι. γ) Εἰς ἰδιώτας ἐπαγγελματίους καπνοπώλας, ὡς οὗτοι οὐρίζονται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α Ν. 1324)49 οἰτινες δι' οἰνὸνδῆποτα λόγον δὲν ἔβουχον μέχρι τοῦδε τοιαύτης ἀδείας. δ) Μὴ ὑπαρχόντων τῶν ἀνωτέρω νομίμων δικαιούχων, παρέχονται ἀδειαι εἰς λοιποὺς ἀναπήρους καὶ θύματα πολέμου, ἀναπήρους εἰρηλικῆς περιόδου Ν. 1370) 44 (ὁπλίτας) καὶ εἰς ἰδιώτας ἐπιθυμοῦντας νὰ ἀσκήσουν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ λιανοπωλητοῦ σιγαρέττων.

ΔΙΑ ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΟΥΡΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἀνεκοινώθη, ὅτι ἐνεκρίθη ἀρμόδιως ἐκ τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων 1959 πιστωτικῶς δραχμῶν 2 000 000 διὰ τὴν ἀνάγεισιν ξενοδοχείου ἐν Οὐρανουπόλει.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Εἰς τὴν ἀγαπημένην μου ἀδελφῆ Εὐδοκίᾳ Κοκκίνου ποῦ ἐπέλεσε τοὺς γάμους τῆς τῆν 1 11-1959 εἰς Ἁγιον Νικόλαον, μετὰ τοῦ κ. Ἰωάννου Σερβέττα, εὐχομαι βίον εὐτυχῆ καὶ χαρούμενον.

ΓΙΑΝΝΗΣ Βέλγιον

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ Δ)ντῆς τῆς Νομαρχίας κ. Παναγιώτης Παπαδόπουλος ἀνεχώρησεν διὰ τὴν νέαν του θέσιν παρὰ τῆ Νομαρχία Πέλλης.

Ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ἀναμένεται ὁ νέος Δ)ντῆς τῆς Νομαρχίας κ. Στέργιος Τέουλας Δ)ντῆς μέχρη τοῦδε τῆς Νομαρχίας Πέλλης.

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργεῖου Κοινωνικῆς Προνοίας ἀνεκοινώθη ὅτι τὴν 20ην τρέχοντος θέλει ἀφικθῆ ἐξ Ἀθηνῶν συνεργεῖον ὅπερ περιεχομένου ἐν τῷ κοινοτικῶς περιοχῆς τοῦ Νομοῦ θὰ διενεργηθῆ ἀντιφωτιστικὸν ἐμβολιασμὸν.

Ὑπὸ τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας δῆμων καὶ κοινοτήτων Νομοῦ συνετάγη μελέτη ἀνεγέρσεως τουριστικοῦ περιπτέρου ἐν τῇ περιοχῇ κοινότητος Ν. Καλλικρατείας προϋπολογισμοῦ δαπάνης 200 000 δραχμῶν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Τοὺς φιλοχρίστους κατοίκους κτηματίας τῆς πόλεως μας Ἰερισσοῦ, εὐχαριστοῦμεν θερμότερα διὰ τὴν διάθεσιν τῆς νομῆς τῶν κτημάτων τῶν δι' ἐν ἔτος πρὸς τὸν σύλλογον μας, ὅστις διὰ δημοπρασίας ἐπέτυχεν τὴν ἐνοικίασιν ταύτης εἰς τοὺς κτηνοτρόφους ἔναντι 70 000 (ἐβδομῆ) κοντα χιλιάδων δραχμῶν. Προῖόν τὸ ὁποῖον θέλει διαθέσῃ ὁ σύλλογος διὰ τὴν ἀπερατῶν τῶν ἐγειρομένων ὦπ' αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει μας ἱεροῦ ναοῦ «Ἡ Γέννησις τῆς Θεοτόκου».

Ἐπίσης ἀλοθανόμεθα βαθυτάτην ὑποχρέωσιν ὅπως ἐκφράσωμεν καὶ δημοσίᾳ τὰς ἀπέρους καὶ θερμότητας ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς τὴν ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Ἰερὰν Κοινότητα, καὶ Σεβασμίας Ἰερὰς Μονῆς, αἰτίας διὰ τῶν κατωθὶ δωρεῶν τῶν εἰς χρήματα καὶ ξυλείαν, συνέβαλαν τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνάγεισιν τοῦ ἐν τῇ πόλει μας ἐγειρομένου οἰκοῦ τοῦ Θεοῦ ἐπιτελοῦντες τὸ ὄψιστον καὶ μεγαλειώδη θεᾶριστον ἔργον τῆς ἀποστολικῆς, καὶ τοῦ προορισμοῦ των. Ἰερὰ Μονὴ Βατοπεδίου δραχμαὶ 5,000 καὶ 15 κολῶνες. Ἰερὰ Μονὴ Φιλοθέου δραχμαὶ 5,000. Ἰερὰ Μονὴ Σίμωνος Πέτρας δραχμαὶ 3,000. Ἰερὰ Μονὴ Διονυσίου δραχμαὶ 3,000. Ἰερὰ Μονὴ Ξενοφῶντος δραχμαὶ 3,000. Ἰερὰ Μονὴ Καρακάλου δραχμαὶ 2,000. Ἰερὰ Μονὴ Παντελεήμονος δραχμαὶ 2,000. Ἰερὰ Μονὴ Ἐσφυγμένου δραχμαὶ 1,600. Ἰερὰ Μονὴ Ἀγίας Λαύρας δραχμαὶ 1,200. Ἰερὰ Μονὴ Ζωγράφου δραχμαὶ 1,000. Ἰερὰ Μονὴ Δοχειαρίου δραχμαὶ 500. Ἰερὰ Μονὴ Κουτλομουσίου 50 κολῶνες. Ἰερὰ Μονὴ Ἀγίου Παύλου 42 διπλοκῶνες. Ἰερὰ Μονὴ Παντοκράτορος 40 κολῶνες. Ἰερὰ Μονὴ Γρηγορίου 20 κολῶνες καὶ 30 σανίδια ἐλάτης. Ἰερὰ Μονὴ Ἐρησοπότου 16 διπλοκῶνες. Ἰερὰ Μονὴ Κωνσταμονίου 10 τελεγραφοστούλους.

Σκῆπη προήτου Ἥλια ἔνα μεγάλο σιδερόν σταυρόν ἔνα μεγάλο ἔξυλινον σταυρόν 4 εἰκόνας καὶ 9 στασίδια Ἐν Ἰερισσῷ τῆ 5-11-1959 Ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου Ἰωάννης Βεργίνης Ὁ γραμματεὺς Ἰωάννης Τσιτριγώτης

Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ.: Χρῆστος Δάλλας Ἥλιας Ἰσκαλῆς Ἀριστείδης Χρυσούλης Παναγιώτης Καραβασιλῆς Νικόλαος Πασχαλίδης.

ΤΕΝΤΥ—ΓΚΕΡΛΣ

Κατὰ πληροφορίας μας ἐκ Πυργαδικίων δύο νεάνιδες δι' ἄγνωστον αἰτίαν χοληρωθεῖσαι κατὰ τοῦ ἱερέως τοῦ χωριοῦ των καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν ὁποῦ τὸν προσβάλλον ἀνεσήκωσαν τὰ φουστάνια των καὶ ἐπέδειξαν εἰς αὐτὸν μετὰ περιφρονησεως τὰ οὕτως ἀπογυμνωθέντα ὀπισθιά των ἐπαναλαβοῦσαι δις τὴν ἀσχημοσύνην των ταύτην.

ΟΙ ΑΣΤΕΓΟΙ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Πρὸς τὴν Δ)νσιν τῆς Ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» Ἐνταῦθα

Κύριε Διευθυντά,

Ἐπὶ τοῦ σχολίου σας, περὶ τῶν ἀστεγῶν τοῦ δήμου, σὰς ὑπενηθυμίζομεν ὅτι κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς συνεδριάσεως τοῦ Δήμου. Συμβουλίου τῆς 15 Σεπτεμβρίου, κατὰ τὴν ὁποῖαν συνεζητήθησαν τὰ πλέον ζωτικὰ θέματα ποῦ ἀπασχολοῦν τὸν δήμον, καὶ κατὰ τὴν ὁποῖαν παρεκαλέσαμεν καὶ παρέστησαν ὁ Αὐτ)πρόεδρος τῆς Βουλῆς Βουλευτῆς κ. Βασιλικός, ὁ κ. Νομάρχης ὡς καὶ ἡμεῖς, συνεζητήθη καὶ τὸ θέμα τῆς ἐξευρέσεως οἰκοπέδων διὰ τοὺς ἀστεγούς τοῦ δήμου.

Συνεπῶς, ἡμεῖς δὲν τὸ ἐλησημονήσαμεν, ἀλλὰ τὸ συμπεριελάβομεν καὶ εἰς τὸ ὑπόμνημα τὸ ὁποῖον, ὡς ἐδημοσιεύσατε εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας, ὑπεβάλλομεν πρὸς τοὺς ἀρμοδίους κ.κ. Ὑπουργούς, ἀνοπτύξαντες καὶ προφορικῶς τὰ ἐπὶ μέρους ζητήματα τῆς ἀρμοδιότητος ἐνὸς ἐκάστου.

Λίτοι, τὸ ζήτημα τῆς στεγασεως τῶν ἀστεγῶν, εἶναι κατ' ἀρχὴν ζήτημα ἐξευρέσεως οἰκοπέδων, καὶ ὡς γνωστὸν, ὁ δήμος στερεῖται τοιούτων. Πρὸς τοῦτο ἐζητήσαμεν παρὰ τοῦ Ὑπουργεῖου Γεωργίας τὴν παραχώρησιν οἰκοπέδων εἰς τοὺς ἀστεγούς.

Τὸ θέμα, ὁμως, τοῦτο, δὲν ἀπασχολεῖ μόνον τὸν δήμον μας, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ἄλλους δήμους καὶ κοινότητες. Δι' ὅ, τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἔχει ἤδη ἐπιληφθῆ τοῦ ζητήματος, καταρτιζόμενον ὑπὸ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ Δασῶν, οἰκιστικοῦ νομοσχεδίου, ὡς τὸ εἰτιλοφόρησαν, πρὸς παραχώρησιν οἰκοπέδων εἰς τοὺς ἀστεγούς.

Ἐν Πολυγύρῳ τῆ 10-11-59 Μετὰ τιμῆς Ὁ Δήμαρχος Α. ΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ

ΗΒΕΛΙΑΘΩΣΑΝ ΕΙΣ ΛΕΣΒΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΚΑΤΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ ΟΠΑΔΩΝ ΤΗΣ Ε.Δ.Α.

ΜΥΤΙΑΗΝΗ 12. — Εἰς τὴν διοίκησιν χωροφυλακῆς τῆς πόλεως μας ἀνεφέρθη, ὅτι εἰς τὴν κομπολίαν Ἀγιάσου ἡπειλήθησαν τὴν ἐσπεραν ἐπεισόδια μετὰ ἐθνικο